

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 15 decembrie 2021
(OR. en)**

**2016/0131 (COD)
LEX 2134**

**PE-CONS 61/1/21
REV 1**

**ASILE 46
CODEC 1034**

**REGULAMENT
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
PRIVIND AGENȚIA UNIUNII EUROPENE PENTRU AZIL
ȘI DE ABROGARE A REGULAMENTULUI (UE) NR. 439/2010**

REGULAMENTUL (UE) 2021/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 decembrie 2021

privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil
și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatele (1) și (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹,

¹ Poziția Parlamentului European din 11 noiembrie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 decembrie 2021.

întrucât:

- (1) Obiectivul politicii Uniunii în domeniul azilului îl reprezintă elaborarea și instituirea unui sistem european comun de azil (SECA) care să fie conform cu valorile și tradiția în materie de asistență umanitară ale Uniunii și guvernat de principiile solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii.
- (2) O politică comună în domeniul azilului, bazată pe aplicarea deplină și globală a Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, este un element constitutiv al obiectivului Uniunii de a crea în mod progresiv un spațiu de libertate, securitate și justiție deschis resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor care solicită protecție internațională în Uniune.
- (3) SECA se bazează pe standarde minime comune pentru procedurile care vizează protecția internațională, recunoașterea și protecția oferită la nivelul Uniunii și pentru condițiile de primire și instituie un sistem de determinare a statului membru responsabil de examinarea cererilor de protecție internațională. În pofida progreselor înregistrate în ceea ce privește SECA, există în continuare disparități considerabile între statele membre în ceea ce privește acordarea protecției internaționale și formele acestei protecții. Aceste disparități ar trebui să fie eliminate prin asigurarea unei mai mari convergențe în evaluarea cererilor de protecție internațională și prin garantarea unui nivel unitar de punere în aplicare a dreptului Uniunii, având la bază standarde de protecție ridicate, în întreaga Uniune.

- (4) În comunicarea sa din 6 aprilie 2016 intitulată „Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație”, Comisia a prezentat domeniile prioritare de acțiune pentru îmbunătățirea structurală a SECA, și anume introducerea unui sistem sustenabil și echitabil pentru determinarea statului membru responsabil pentru solicitanții de azil, consolidarea sistemului Eurodac, realizarea unei mai mari convergențe în sistemul de azil al Uniunii, prevenirea deplasărilor secundare în interiorul Uniunii și elaborarea unui nou mandat pentru Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO). Comunicarea răspunde apelului lansat de Consiliul European din 18 februarie 2016 de a se înregistra progrese în sensul reformării cadrului actual al Uniunii, astfel încât să se asigure o politică umană, echitabilă și eficientă în domeniul azilului. De asemenea, comunicarea propune o cale de urmat conformă cu abordarea globală în materie de migrație prezentată de Parlamentul European în raportul său din proprie inițiativă din 12 aprilie 2016, intitulat „Situația din Mediterana și necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE”.

- (5) EASO a fost înființat prin Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și a început să funcționeze la 1 februarie 2011. EASO consolidează cooperarea practică dintre statele membre în materie de azil și acordă asistență statelor membre pentru a-și îndeplini obligațiile ce le revin în temeiul SECA. EASO acordă, de asemenea, sprijin statelor membre ale căror sisteme de azil și de primire sunt supuse unei presiuni deosebite. Cu toate acestea, rolul și atribuțiile sale trebuie să fie consolidate în continuare, pentru a se asigura nu doar sprijinirea statelor membre în cooperarea lor practică, ci și consolidarea sistemelor de azil și de primire ale statelor membre și pentru a contribui la asigurarea funcționării eficiente a acestora.
- (6) Având în vedere deficiențele structurale ale SECA, care au fost scoase în evidență de sosirea în masă și necontrolată a migranților și a solicitanților de azil în Uniune, și necesitatea unui nivel eficient, ridicat și uniform de aplicare în statele membre a dreptului Uniunii în materie de azil, este necesar să se îmbunătățească punerea în aplicare și funcționarea SECA dezvoltând activitatea EASO și transformându-l într-o agenție în toată puterea cuvântului. Agenția ar trebui să constituie un centru de expertiză în domeniul azilului.

¹ Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (JO L 132, 29.5.2010, p. 11).

Aceasta ar trebui să faciliteze și să îmbunătățească funcționarea CEAS prin coordonarea și consolidarea cooperării practice și a schimbului de informații în materie de azil între statele membre, prin promovarea dreptului internațional și al Uniunii în materie de azil și a standardelor operaționale ale Uniunii pentru a asigura un grad ridicat de uniformitate, bazat pe standarde de protecție ridicate, în ceea ce privește procedurile de protecție internațională, condițiile de primire și evaluarea nevoilor de protecție în întreaga Uniune, prin crearea unor condiții care să faciliteze o solidaritate autentică și practică între statele membre pentru a acorda asistență statelor membre afectate, în general, și solicitanților de protecție internațională, în special, astfel cum se prevede la articolul 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), conform căruia actele relevante ale Uniunii cuprind măsuri adecvate pentru aplicarea principiului solidarității, pentru a aplica într-un mod sustenabil normele Uniunii privind determinarea statului membru responsabil de examinarea cererilor de protecție internațională, precum și pentru a face posibilă convergența în evaluarea cererilor de protecție internațională de la nivelul Uniunii, prin monitorizarea aplicării operaționale și tehnice a SECA, prin sprijinirea statelor membre în demersurile legate de relocare și în punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și prin furnizarea de asistență operațională și tehnică statelor membre în vederea gestionării sistemelor lor de azil și de primire, în mod special acelor state membre ale căror sisteme se confruntă cu o presiune disproporționată.

¹ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, p. 31).

- (7) Sarcinile EASO ar trebui să fie extinse, iar pentru a reflecta aceste modificări, EASO ar trebui să fie înlocuit și succedat de o agenție denumită Agenția Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „agenția”), asigurându-se o continuitate deplină a tuturor activităților și procedurilor EASO.
- (8) Pentru a i se garanta independența și pentru a-și putea îndeplini sarcinile în mod adecvat, agenția ar trebui să dispună de resurse financiare și umane suficiente, inclusiv de un efectiv de personal propriu suficient, care să poată fi alocat echipelor de sprijin pentru azil și echipelor de experți a căror activitate este legată de funcționarea mecanismului de monitorizare în temeiul prezentului regulament.
- (9) Agenția ar trebui să acționeze în strânsă cooperare cu autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și cu alte servicii relevante, utilizând capacitățile și expertiza respectivelor autorități și servicii, precum și cu Comisia. Statele membre ar trebui să coopereze cu agenția, pentru a asigura faptul că aceasta își poate îndeplini mandatul. Pentru scopurile urmărite de prezentul regulament, este important ca agenția și statele membre să acționeze cu bună credință și să efectueze schimburi de informații corecte și în timp util. Orice furnizare de date statistice trebuie să respecte specificațiile tehnice și metodologice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

- (10) Agenția ar trebui să colecteze și să analizeze informații privind situația în materie de azil din Uniune și din țări terțe, în măsura în care aceasta ar putea avea un impact asupra Uniunii. Acest demers de colectare și analizare de informații ar trebui să permită agenției să le ofere statelor membre informații actualizate, inclusiv în ceea ce privește fluxurile de migrație și de refugiați, precum și să identifice posibilele riscuri pentru sistemele de azil și de primire ale statelor membre. În acest scop, agenția ar trebui să își desfășoare activitatea în strânsă colaborare cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, instituită prin Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
- (11) Datele cu caracter personal nu ar trebui să fie stocate în baze de date sau publicate pe portaluri online create de către agenție ce vizează evoluțiile juridice în materie de azil, inclusiv jurisprudența relevantă, cu excepția cazului în care astfel de date au fost obținute din surse accesibile publicului.

¹ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

- (12) Agenția ar trebui să poată trimite ofițeri de legătură în statele membre, pentru a promova cooperarea și a asigura o interfață între agenție, autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și alte servicii relevante. Ofițerii de legătură ar trebui să faciliteze comunicarea dintre statul membru în cauză și agenție și să comunice statului membru în cauză informațiile relevante primite de la agenție. Aceștia ar trebui să acorde sprijin în cadrul procesului de colectare a informațiilor și să contribuie la promovarea punerii în aplicare și a executării efective a dreptului Uniunii în domeniul azilului, inclusiv în privința aspectelor legate de respectarea drepturilor fundamentale. Ofițerii de legătură ar trebui să raporteze cu regularitate directorului executiv al agenției în ceea ce privește situația în domeniul azilului din statele membre, iar rapoartele respective ar trebui să fie luate în considerare în activitatea legată de funcționarea mecanismului de monitorizare în temeiul prezentului regulament. În cazul în care astfel de rapoarte semnalează unul sau mai multe aspecte preocupante relevante pentru statul membru în cauză, directorul executiv ar trebui să informeze fără întârziere statul membru respectiv.
- (13) Agenția ar trebui să acorde statelor membre sprijinul necesar în îndeplinirea sarcinilor și a obligațiilor acestora în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013.
- (14) În ceea ce privește relocarea, agenția ar trebui să poată acorda statelor membre sprijinul necesar, la cererea acestora. În acest scop, agenția ar trebui să dezvolte și să ofere expertiză privind relocarea, pentru a sprijini acțiunile de relocare întreprinse de statele membre.

- (15) Agenția ar trebui să sprijine statele membre să formeze experți în cadrul tuturor administrațiilor, instanțelor judecătorești și organelor jurisdicționale naționale, precum și al autorităților naționale competente în materie de azil, inclusiv prin elaborarea unei programe europene de formare în domeniul azilului. Statele membre ar trebui să elaboreze modalități adecvate de formare pe baza programei europene de formare în domeniul azilului, cu scopul de a promova cele mai bune practici și standardele comune în contextul punerii în aplicare a dreptului Uniunii în materie de azil. În acest sens, statele membre ar trebui să includă în activitățile de formare pe care le desfășoară părți esențiale ale programei europene de formare în domeniul azilului. Este important ca respectivele părți esențiale să vizeze aspecte ce țin de stabilirea faptului că solicitanții îndeplinesc sau nu condițiile pentru a beneficia de protecție internațională, tehnicile de interviuare și evaluarea dovezilor. În plus, agenția ar trebui să verifice și, dacă este cazul, să se asigure că toți experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil sau din rezerva de intervenție pentru azil instituită prin prezentul regulament (denumită în continuare „rezerva de intervenție pentru azil”) beneficiază de formarea necesară înainte să participe la activitățile operaționale organizate de agenție.
- (16) Agenția ar trebui să asigure o producție mai structurată, actualizată și raționalizată a informațiilor privind țările terțe relevante la nivelul Uniunii. Agenția ar trebui să colecteze informații relevante și să elaboreze rapoarte în care să ofere informații specifice fiecărei țări. În acest scop, agenția ar trebui să instituie și să gestioneze rețele europene de informații privind țările terțe, astfel încât să se evite dublarea eforturilor și să se creeze sinergii cu rapoartele naționale. Este necesar ca informațiile specifice fiecărei țări să privească, printre altele, situația politică, religioasă și în materie de securitate, precum și încălcările drepturilor omului, inclusiv cazurile de tortură și rele tratamente din țara terță în cauză.

- (17) Pentru a promova convergența în evaluarea cererilor de protecție internațională și a tipului protecției acordate, agenția ar trebui să colaboreze cu statele membre cu scopul de a elabora o analiză comună cu privire la situația din anumite țări de origine (denumită în continuare „analiza comună”) și note de îndrumare. Analiza comună ar trebui să constea într-o evaluare a situației din țările de origine relevante, pornind de la informațiile privind țara de origine în cauză. Notele de îndrumare ar trebui să se bazeze pe o interpretare a respectivei analize comune, elaborată de către agenție și de către statele membre. Atunci când elaborează analiza comună și notele de îndrumare, agenția ar trebui să țină seama de cele mai recente orientări ale Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) privind eligibilitatea pentru evaluarea nevoilor de protecție internațională ale solicitanților de azil din anumite țări de origine și ar trebui să poată ține seama și de alte surse relevante. Fără a aduce atingere competenței statelor membre de a decide cu privire la cererile individuale de protecție internațională, statele membre ar trebui să țină seama de analiza comună și de notele de îndrumare relevante atunci când evaluează cererile de protecție internațională depuse de solicitanți care provin din țări terțe pentru care s-au elaborat o analiză comună și note de îndrumare în conformitate cu prezentul regulament.

- (18) Agenția ar trebui să sprijine Comisia și să fie în măsură să sprijine statele membre prin furnizarea de informații și analize referitoare la țările terțe în ceea ce privește conceptul de țară de origine sigură și cel de țară terță sigură. Atunci când furnizează astfel de informații și analize, agenția ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului în conformitate cu prezentul regulament.
- (19) Pentru a asigura un grad ridicat de uniformitate pe baza unor standarde de protecție ridicate în ceea ce privește procedurile care vizează protecția internațională, condițiile de primire și evaluarea nevoilor de protecție în întreaga Uniune, agenția ar trebui să organizeze și să coordoneze activități de promovare a punerii în aplicare corecte și eficiente a dreptului Uniunii în materie de azil prin intermediul unor instrumente fără caracter obligatoriu. În acest scop, agenția ar trebui să elaboreze standarde operaționale, indicatori și orientări în materie de azil. Agenția ar trebui să faciliteze și să promoveze schimbul de bune practici între statele membre.

- (20) Agenția, în strânsă cooperare cu Comisia și fără a aduce atingere responsabilității Comisiei în calitate de gardian al tratatelor, ar trebui să monitorizeze punerea în aplicare operațională și tehnică a SECA, cu scopul de a preveni sau de a identifica posibilele deficiențe în funcționarea sistemelor de azil și de primire ale statelor membre și de a evalua capacitatea și nivelul de pregătire al acestora pentru gestionarea unor situații caracterizate printr-o presiune disproporționată, astfel încât să se consolideze eficiența sistemelor menționate (denumit în continuare „mecanism de monitorizare”). Mecanismul de monitorizare ar trebui să fie cuprinzător, iar monitorizarea ar trebui să se poată baza pe informațiile furnizate de statele membre în cauză, pe analiza informațiilor privind situația în materie de azil efectuată de agenție, pe vizite la fața locului, inclusiv pe vizite cu preaviz scurt, pe verificarea unui eșantion de cazuri și pe informațiile furnizate de organizațiile sau organismele interguvernamentale, în special de UNHCR, precum și de alte organizații competente pe baza expertizei de care dispun. Directorul executiv ar trebui să îi ofere statului membru în cauză posibilitatea de a prezenta observații cu privire la proiectul de constatări ale exercițiului de monitorizare desfășurat în cadrul mecanismului de monitorizare și, ulterior, cu privire la proiectele de recomandări. Directorul executiv ar trebui să elaboreze proiectele de recomandări în consultare cu Comisia. După ce a luat act de observațiile statului membru în cauză, directorul executiv ar trebui să prezinte Consiliului de administrație constatările exercițiului de monitorizare și proiectele de recomandări în care să prezinte măsurile care trebuie adoptate de către statul membru în cauză, inclusiv cu sprijinul agenției, după caz, pentru remedierea oricăror deficiențe sau aspecte care vizează capacitatea sau nivelul de pregătire.

Proiectele de recomandări ar trebui să specifice termenele în care ar trebui să fie adoptate respectivele măsuri. Consiliul de administrație ar trebui să adopte respectivele recomandări. Statul membru în cauză ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita asistență din partea agenției pentru punerea în aplicare a recomandărilor și poate solicita sprijin financiar specific din partea instrumentelor financiare relevante ale Uniunii.

- (21) Exercițiul de monitorizare ar trebui să se desfășoare în strânsă colaborare cu statul membru în cauză, inclusiv în ceea ce privește, dacă este cazul, vizitele la fața locului și verificarea eșantionului de cazuri. Este oportun ca verificarea eșantionului de cazuri să constea într-o selecție de decizii pozitive și negative care acoperă un anumit interval de timp și sunt relevante în funcție de aspectul legat de SECA supus monitorizării. Este oportun ca verificarea eșantionului de cazuri să se bazeze pe indicatori obiectivi, cum ar fi ratele de recunoaștere. Evaluarea eșantionului de cazuri nu aduce atingere competenței statelor membre de a decide cu privire la cererile individuale de protecție internațională și se realizează cu respectarea deplină a principiului confidențialității.
- (22) Pentru ca exercițiul de monitorizare să vizeze elemente specifice ale SECA, agenția ar trebui să aibă posibilitatea de a monitoriza aspecte tematice sau specifice ale SECA. În cazul în care agenția inițiază un exercițiu de monitorizare care se axează pe aspecte tematice sau specifice ale SECA, aceasta ar trebui să se asigure că toate statele membre sunt supuse respectivei monitorizări tematice sau specifice. Cu toate acestea, pentru a evita dublarea eforturilor în cadrul activităților agenției, nu ar fi oportun ca un anumit stat membru să fie supus unui exercițiu de monitorizare care vizează aspecte tematice sau specifice ale SECA în cursul unui an în care este monitorizată punerea în aplicare operațională și tehnică a tuturor aspectelor legate de SECA vizând respectivul stat membru.

- (23) În cazul în care statul membru în cauză nu adoptă măsurile necesare pentru a pune în aplicare în termenul stabilit recomandările adoptate de Consiliul de administrație și, prin urmare, nu abordează deficiențele identificate la nivelul sistemelor sale de azil și de primire sau orice aspecte care vizează capacitatea sau nivelul de pregătire, fapt care are consecințe grave pentru funcționarea SECA, Comisia ar trebui, pe baza propriei sale evaluări, să adopte recomandări adresate statului membru respectiv, în care să identifice măsurile necesare pentru remedierea situației, inclusiv, dacă este necesar, măsurile specifice care trebuie luate de agenție în sprijinul statului membru respectiv. Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a organiza vizite la fața locului în statul membru în cauză pentru a verifica punerea în aplicare a recomandărilor. În evaluarea sa, Comisia ar trebui să țină seama de gravitatea deficiențelor identificate, în funcție de consecințele pe care le au acestea pentru funcționarea SECA. În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut în recomandări, statul membru nu a dat curs recomandărilor, Comisia ar trebui să poată prezenta o propunere de act de punere în aplicare al Consiliului care să identifice măsurile pe care trebuie să le adopte agenția cu scopul de a sprijini statul membru respectiv și prin care să îi solicite statului membru respectiv să coopereze cu agenția în vederea punerii în aplicare a măsurilor respective.
- (24) La constituirea echipelor de experți însărcinate cu desfășurarea exercițiului de monitorizare, agenția ar trebui să invite un observator din cadrul UNHCR. Absența unui astfel de observator nu împiedică echipele respective să își îndeplinească sarcinile.

- (25) Pentru a facilita și a îmbunătăți funcționarea adecvată a SECA și pentru a sprijini statele membre să își îndeplinească obligațiile care le revin în cadrul SECA, agenția ar trebui să acorde statelor membre asistență operațională și tehnică, în special în cazul în care sistemele lor de azil și de primire sunt supuse unei presiuni disproporționate. O astfel de asistență ar trebui furnizată pe baza unui plan operațional, prin trimiterea unor echipe de sprijin pentru azil. Echipele de sprijin pentru azil ar trebui să fie formate din experți din personalul propriu al agenției, experți din statele membre, experți detașați de statele membre la agenție sau din alți experți care nu sunt angajați ai agenției și care dispun de experiență și de cunoștințe relevante dovedite, adecvate din punctul de vedere al nevoilor operaționale. Este important ca agenția să recurgă la astfel de experți care nu sunt angajați ai agenției numai în cazul în care nu poate asigura îndeplinirea corespunzătoare și în timp util a sarcinilor sale din cauza lipsei de experți disponibili din statele membre sau din rândul personalului propriu al agenției.
- (26) Echipele de sprijin pentru azil ar trebui să poată să sprijine statele membre cu măsuri operaționale și tehnice, inclusiv prin furnizarea de expertiză în materie de identificare și înregistrare a resortisanților țărilor terțe, servicii de interpretariat și informații privind țările de origine și în ceea ce privește instrumentarea și gestionarea cazurilor de azil, prin acordarea de asistență autorităților naționale competente pentru examinarea cererilor de protecție internațională și prin acordarea de asistență pentru mutarea sau transferul solicitanților sau beneficiarilor de protecție internațională. Organizarea echipelor de sprijin pentru azil ar trebui reglementată prin prezentul regulament, pentru a asigura eficacitatea trimiterii acestora.

- (27) Pentru a participa la activități operaționale, experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil ar trebui să fi absolvit activitățile de formare necesare pentru îndeplinirea obligațiilor și exercitarea atribuțiilor lor. Dacă este necesar, agenția ar trebui, înainte de trimiterea echipelor sau în momentul trimiterii lor, să le ofere experților respectivi pregătirea necesară specifică asistenței operaționale și tehnice care se acordă în statul membru în cauză (denumit în continuare „statul membru gazdă”). Pentru ca experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil să se implice în facilitarea examinării cererilor de protecție internațională, este important ca aceștia să demonstreze că au acumulat experiență relevantă timp de cel puțin un an.
- (28) Pentru a asigura disponibilitatea experților care fac parte din echipele de sprijin pentru azil, precum și faptul că aceștia pot fi trimiși fără întârziere, în funcție de necesități, ar trebui să fie constituită o rezervă de intervenție pentru azil. Rezerva de intervenție pentru azil ar trebui să fie constituită din experți din statele membre, iar efectivul său ar trebui să fie de cel puțin 500 de persoane.
- (29) În cazul în care sistemele de azil și de primire ale unui stat membru sunt supuse unei presiuni disproporționate, agenția ar trebui, la cererea statului membru respectiv sau din proprie inițiativă, cu acordul statului membru respectiv, să poată acorda asistență statului membru respectiv prin intermediul unui set cuprinzător de măsuri, inclusiv prin trimiterea de experți din cadrul rezervei de intervenție pentru azil.

- (30) Pentru a răspunde unei situații în care eficacitatea sistemului de azil sau de primire al unui stat membru este afectată într-o asemenea măsură încât să aibă consecințe grave asupra funcționării SECA și este supus unei presiuni disproporționate care impune sarcini extrem de împovărătoare și urgente asupra acestuia, iar statul membru în cauză nu adoptă suficiente măsuri pentru a face față presiunii respective, inclusiv prin faptul că nu solicită asistență operațională și tehnică sau nu acceptă o propunere a agenției prin care se oferă acest tip de asistență, sau statul membru în cauză nu respectă recomandările Comisiei formulate în urma unui exercițiu de monitorizare, Comisia ar trebui să poată propune Consiliului să adopte un act de punere în aplicare care să identifice măsurile care trebuie adoptate de agenție și prin care să îi solicite statului membru în cauză să coopereze cu agenția în vederea punerii în aplicare a măsurilor respective. Competența de adoptare a unei astfel de decizii ar trebui conferită Consiliului, având în vedere natura potențial sensibilă din punct de vedere politic a măsurilor care urmează să fie adoptate și impactul potențial al unor astfel de măsuri asupra sarcinilor autorităților naționale. Agenția ar trebui să poată interveni, în temeiul respectivului act de punere în aplicare, în sprijinul unui stat membru în cazul în care eficacitatea sistemelor de azil sau de primire ale acestuia este afectată într-o asemenea măsură încât să aibă consecințe grave asupra funcționării SECA. O astfel de intervenție din partea agenției nu aduce atingere niciunei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiată de către Comisie.

- (31) Pentru a se asigura faptul că echipele de sprijin pentru azil, inclusiv experții trimiși din rezerva de intervenție pentru azil, își pot îndeplini sarcinile în mod eficace cu mijloacele necesare, agenția ar trebui să poată achiziționa sau închiria echipamente tehnice. Acest lucru nu ar trebui însă să aducă atingere obligației statelor membre gazdă de a furniza mijloacele și echipamentele necesare pentru ca agenția să poată acorda asistența operațională și tehnică de care este nevoie. Înaintea achiziției sau a închirierii de echipamente, agenția ar trebui să realizeze o analiză cost-beneficiu detaliată.
- (32) Pentru statele membre ale căror sisteme de azil și de primire sunt supuse unei presiuni deosebite și disproporționate, cauzate în special de situația lor geografică sau demografică, agenția ar trebui să sprijine măsurile de solidaritate în cadrul Uniunii și să-și îndeplinească sarcinile și obligațiile în ceea ce privește mutarea sau transferul solicitanților sau al persoanelor care beneficiază de protecție internațională în cadrul Uniunii, asigurându-se, totodată, că sistemele de azil și de primire nu sunt utilizate în mod abuziv.

- (33) În cazul în care un stat membru se confruntă cu provocări specifice și disproporționate în materie de migrație în anumite zone de la frontierele externe, denumite zone hotspot, acesta ar trebui să poată solicita asistență operațională și tehnică din partea agenției. În astfel de cazuri, statul membru se poate baza pe întăriri operaționale și tehnice sporite din partea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, alcătuite din echipe de experți din statele membre trimiși prin intermediul agenției, al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și al Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), instituită prin Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului¹, sau prin intermediul altor organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii, precum și din experți din cadrul personalului agenției și al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, astfel încât respectivul stat membru să poată face față unor astfel de provocări. Este oportun ca agenția să sprijine Comisia în coordonarea pe teren a diferitelor organe, oficii și agenții ale Uniunii.
- (34) În zonele hotspot, statele membre cooperează sub coordonarea Comisiei cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii. Organele, oficiile și agențiile Uniunii trebuie să acționeze în limitele mandatelor și competențelor care le revin. Comisia, în cooperare cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, se asigură că activitățile din zonele hotspot sunt conforme cu dreptul relevant al Uniunii.

¹ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

- (35) În scopul îndeplinirii misiunii sale și în măsura necesară pentru realizarea sarcinilor sale, agenția ar trebui să coopereze în domeniile reglementate de prezentul regulament cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, în special cu organele, oficiile și agențiile din domeniul justiției și al afacerilor interne, în temeiul unor acorduri de lucru încheiate în conformitate cu dreptul și politicile Uniunii. Acordurile de lucru respective ar trebui să fie aprobate în prealabil de Comisie.
- (36) Este important ca agenția să coopereze cu Rețeaua europeană de migrație, instituită prin Decizia 2008/381/CE a Consiliului¹, pentru a crea sinergii și a evita suprapunerea activităților.
- (37) Agenția ar trebui să coopereze cu organizațiile internaționale, în special cu UNHCR, în domeniile reglementate de prezentul regulament, în temeiul unor acorduri de lucru, pentru a beneficia de expertiza și sprijinul acestora. În acest scop, rolul UNHCR și al celorlalte organizații internaționale relevante ar trebui să fie recunoscut pe deplin și organizațiile respective ar trebui să fie implicate în activitatea agenției. Acordurile de lucru respective ar trebui să fie aprobate în prealabil de Comisie.

¹ Decizia 2008/381/CE a Consiliului din 14 mai 2008 de instituire a unei Rețele europene de migrație (JO L 131, 21.5.2008, p. 7).

- (38) Agenția ar trebui să faciliteze cooperarea operațională dintre statele membre și țările terțe în legătură cu aspecte legate de activitatea sa și în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale. De asemenea, agenția ar trebui să poată coopera cu autoritățile din țări terțe în domeniile reglementate de prezentul regulament, în temeiul unor acorduri de lucru care ar trebui să fie aprobate în prealabil de Comisie. Agenția ar trebui să acționeze în conformitate cu politica externă a Uniunii și este oportun ca aceasta să integreze activitățile sale externe în cadrul cooperării strategice generale cu țările terțe. Agenția nu are în niciun caz competența de a formula o politică externă independentă. În cadrul cooperării cu țările terțe, agenția și statele membre ar trebui să respecte drepturile fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), precum și normele și standardele care sunt consacrate în dreptul Uniunii, inclusiv în cazul în care activitățile sunt desfășurate pe teritoriul țărilor terțe.
- (39) Agenția ar trebui să poată trimite experți din cadrul personalului propriu pentru a servi drept ofițeri de legătură în țările terțe relevante, pentru a facilita cooperarea cu țările terțe în materie de azil. Înainte de a trimite un ofițer de legătură, agenția ar trebui să evalueze situația drepturilor omului din țara respectivă, pentru a asigura faptul că țara în cauză respectă standardele din domeniul drepturilor omului care nu permit derogări.

- (40) Agenția ar trebui să mențină un dialog strâns cu societatea civilă pentru a face schimb de informații și a pune în comun cunoștințele în domeniul azilului. Agenția ar trebui să creeze un forum consultativ, care ar trebui să constituie un mijloc de a schimba informații și de a împărtăși cunoștințele în domeniul azilului. Forumul consultativ ar trebui să consilieze directorul executiv și Consiliul de administrație în domeniile reglementate de prezentul regulament. Este important ca la stabilirea componenței și a dimensiunii forumului consultativ să se țină seama în mod corespunzător de eficiența activităților sale și ca agenția să aloce forumului consultativ resurse umane și financiare adecvate.
- (41) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de dreptul internațional și al Uniunii, inclusiv de Cartă. Toate activitățile agenției ar trebui să se desfășoare cu respectarea deplină a acestor drepturi fundamentale și principii, în special a dreptului de azil, a principiului nereturnării, a dreptului la respectarea vieții private și de familie, inclusiv a dreptului la reîntregirea familiei în conformitate cu dreptul Uniunii, a drepturilor copilului, a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil. Drepturile copilului și nevoile speciale ale persoanelor aflate într-o situație de vulnerabilitate ar trebui să fie întotdeauna luate în considerare. Prin urmare, agenția ar trebui să-și îndeplinească sarcinile respectând interesul superior al copilului, în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului, ținând seama în mod corespunzător de bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, aspectele ce țin de siguranță și securitate, precum și de punctul de vedere al minorului în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate.

- (42) În cazul în care asistența operațională și tehnică furnizată de agenție vizează persoane aflate într-o situație de vulnerabilitate, asistența respectivă ar trebui să fie adaptată la situația persoanelor în cauză, în conformitate cu cerințele prevăzute de dreptul intern și de dreptul Uniunii în materie de azil.
- (43) Agenția ar trebui să adopte și să pună în aplicare o strategie în domeniul drepturilor fundamentale pentru a monitoriza și a asigura protecția drepturilor fundamentale.
- (44) Ar trebui desemnat un ofițer pentru drepturile fundamentale, pentru a asigura faptul că agenția respectă drepturile fundamentale în cadrul activităților sale și pentru a promova respectarea drepturilor fundamentale în cadrul agenției în conformitate cu Carta, inclusiv prin elaborarea unei propuneri referitoare la strategia privind drepturile fundamentale a agenției și prin asigurarea punerii în aplicare a acesteia, precum și prin gestionarea plângerilor primite de agenție prin intermediul mecanismului agenției de tratare a plângerilor. În acest scop, este important ca agenția să pună la dispoziția ofițerului pentru drepturile fundamentale resursele adecvate și personalul corespunzător misiunii și ponderii sale.

- (45) Agenția ar trebui să instituie un mecanism de gestionare a plângerilor aflat sub responsabilitatea ofițerului pentru drepturile fundamentale. Obiectivul mecanismului de tratare a plângerilor ar trebui să fie acela de a garanta respectarea drepturilor fundamentale în cadrul tuturor activităților agenției. Mecanismul de tratare a plângerilor ar trebui să fie un mecanism administrativ. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să fie responsabil cu gestionarea plângerilor primite de agenție în conformitate cu dreptul la bună administrare. Este important ca mecanismul de gestionare a plângerilor să fie eficace, garantând faptul că plângerile primite sunt tratate în mod adecvat. Mecanismul de tratare a plângerilor nu aduce atingere căilor de atac administrative și judiciare și nu constituie o cerință pentru exercitarea unor astfel de căi de atac. Mecanismul de tratare a plângerilor nu ar trebui să reprezinte un mecanism de contestare a deciziilor adoptate de o autoritate națională cu privire la cererile individuale de protecție internațională. Este esențial ca statele membre să desfășoare anchete penale, dacă este cazul. Pentru a spori transparența și responsabilitatea, agenția ar trebui să raporteze cu privire la mecanismul de tratare a plângerilor în raportul său anual privind situația în materie de azil în Uniune. Este important ca raportul anual al agenției privind situația în materie de azil în Uniune să menționeze, în special, numărul plângerilor primite, tipurile de încălcări ale drepturilor fundamentale asociate și, dacă este posibil, operațiunile inițiate, precum și măsurile subsecvente adoptate de agenție și de statele membre.

- (46) Comisia și statele membre ar trebui să fie reprezentate în Consiliul de administrație al agenției pentru a-i supraveghea politicile și a-și exercita controlul politic asupra activităților acesteia. Consiliul de administrație ar trebui să instituie orientările generale pentru activitățile agenției și ar trebui să asigure faptul că agenția își îndeplinește sarcinile. În măsura în care este posibil, este recomandabil ca membrii Consiliului de administrație să fie șefii de operațiuni ai serviciilor competente în domeniul azilului din statele membre sau reprezentanții acestora și ca toate părțile reprezentate în Consiliul de administrație să depună eforturi pentru a limita rata de înlocuire a reprezentanților lor, pentru a asigura continuitatea activității acestuia. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere competențele necesare, în special pentru întocmirea bugetului, verificarea executării acestuia, adoptarea normelor financiare adecvate, stabilirea unor proceduri de lucru transparente pentru procesul decizional al agenției și numirea directorului executiv și a directorului executiv adjunct. Este oportun ca agenția să fie administrată și să funcționeze în conformitate cu principiile Abordării comune privind agențiile descentralizate ale Uniunii, care a fost adoptată la 19 iulie 2012 de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie.
- (47) Agenția ar trebui să fie independentă în ceea ce privește aspectele operaționale și tehnice și să aibă autonomie juridică, administrativă și financiară. În acest scop, este necesar și oportun ca agenția să reprezinte o agenție a Uniunii cu personalitate juridică și să exercite competențele ce îi sunt conferite prin prezentul regulament.

- (48) Agenția ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la activitățile sale.
- (49) Pentru a i se garanta autonomia, agenția ar trebui să aibă un buget propriu, care ar trebui să fie constituit în principal dintr-o contribuție din partea Uniunii. Finanțarea agenției va face obiectul unui acord din partea autorității bugetare, astfel cum se prevede la punctul 27 din Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii¹. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice în ceea ce privește contribuția Uniunii și alte eventuale granturi acordate din bugetul general al Uniunii. Curtea de Conturi ar trebui să verifice conturile agenției.
- (50) Este important ca raportul anual consolidat referitor la activitățile agenției să stabilească ponderea cheltuielilor pentru fiecare dintre activitățile principale ale agenției.

¹ JO L 433I, 22.12.2020, p. 28.

- (51) Resursele financiare puse la dispoziție de către agenție sub formă de granturi, acorduri delegate sau contracte în conformitate cu prezentul regulament nu trebuie să genereze o dublă finanțare cu alte resurse financiare naționale, ale Uniunii sau internaționale.
- (52) Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei¹ ar trebui să se aplice agenției.
- (53) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului² ar trebui să se aplice fără restricții agenției, care ar trebui să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)³.
- (54) Agenției ar trebui să i se aplice Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁴.

¹ Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1).

² Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

³ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

⁴ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

(55) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către agenție în temeiul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității. Agenția ar trebui să prelucreze date cu caracter personal doar pentru a-și îndeplini sarcinile legate de acordarea de asistență operațională și tehnică statelor membre, de demersurile referitoare la relocare, de facilitarea schimbului de informații cu statele membre, cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, cu Europol sau cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului², precum și de analizarea informațiilor privind situația în materie de azil, în vederea verificării de eșantioane de cazuri în scopul exercițiului de monitorizare și al unei eventuale gestionări a cererilor de protecție internațională, în cadrul obținerii de informații în cursul îndeplinirii sarcinilor sale în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele hotspot, precum și în scopuri administrative. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal ar trebui să fie strict limitată la datele cu caracter personal necesare pentru scopurile respective și ar trebui să respecte principiul proporționalității. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal păstrate în alte scopuri decât cele prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie interzisă.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

² Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138).

- (56) Orice date cu caracter personal pe care le prelucrează agenția, cu excepția celor prelucrate în scopuri administrative, ar trebui să fie șterse după 30 de zile. O perioadă de stocare mai lungă nu este necesară pentru scopurile în care agenția prelucrează datele cu caracter personal în temeiul prezentului regulament.
- (57) Datele cu caracter personal sensibile care sunt necesare pentru a evalua dacă un resortisant al unei țări terțe îndeplinește condițiile necesare pentru a obține protecție internațională, ar trebui prelucrate doar cu scopul de a facilita examinarea unei cereri de protecție internațională sau de a acorda asistența necesară în cadrul unei proceduri de solicitare a protecției internaționale ori în contextul relocării. O astfel de prelucrare ar trebui să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru a realiza o evaluare completă a unei cereri de protecție internațională în interesul solicitantului.

- (58) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre efectuate în contextul punerii în aplicare a prezentului regulament, cu excepția cazului în care o astfel de prelucrare este efectuată de către autoritățile competente ale statelor membre în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și al prevenirii acestora.
- (59) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului² se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de către autoritățile competente din statele membre în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa securității publice și al prevenirii acestora în temeiul prezentului regulament.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

² Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

- (60) Normele stabilite în Regulamentul (UE) 2016/679 în ceea ce privește protecția drepturilor și a libertăților persoanelor fizice în contextul prelucrării datelor cu caracter personal, în special a dreptului acestora la protecția datelor cu caracter personal care le privesc, ar trebui să fie detaliate în legătură cu responsabilitatea pentru prelucrarea datelor, protecția drepturilor persoanelor vizate și supravegherea protecției datelor, în special în privința anumitor sectoare.
- (61) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume să se faciliteze punerea în aplicare a SECA și să se îmbunătățească funcționarea sa, să se consolideze cooperarea practică și schimbul de informații între statele membre în materie de azil, să se promoveze dreptul Uniunii în materie de azil și standardele sale operaționale pentru a se asigura un grad ridicat de uniformitate în ceea ce privește procedurile care vizează protecția internațională, condițiile de primire și evaluarea nevoilor de protecție în întreaga Uniune, să se monitorizeze aplicarea operațională și tehnică a SECA și să se acorde statelor membre o asistență operațională și tehnică sporită pentru gestionarea sistemelor lor de azil și de primire, în special statelor membre care se confruntă cu o presiune disproporționată asupra respectivelor sisteme, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

- (62) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (63) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (64) Ținând cont de faptul că Danemarca a contribuit până acum la cooperarea practică dintre statele membre în materie de azil, agenția ar trebui să faciliteze cooperarea operațională cu Danemarca. În acest sens, un reprezentant al Danemarcei ar trebui să fie invitat să participe la toate reuniunile Consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

- (65) Pentru a-și duce la îndeplinire misiunea, agenția ar trebui să fie deschisă participării țărilor care au încheiat acorduri cu Uniunea, în temeiul cărora acestea au adoptat și aplică dreptul Uniunii în domeniul reglementat de prezentul regulament, în special Elveția, Islanda, Liechtenstein și Norvegia. În consecință, și având în vedere faptul că Elveția, Liechtenstein și Norvegia participă la activitățile EASO pe baza unor acorduri încheiate de țările respective cu Uniunea privind participarea lor la activitățile EASO, Elveția, Islanda, Liechtenstein și Norvegia ar trebui să poată participa la activitățile agenției și să contribuie la cooperarea practică dintre statele membre și agenție, în conformitate cu condițiile stabilite de acordurile existente și viitoare. În acest scop, la reuniunile Consiliului de administrație ar trebui să poată participa reprezentanți ai Elveției, Islandei, Liechtensteinului și Norvegiei în calitate de observatori.
- (66) Prezentul regulament nu aduce atingere competenței autorităților naționale în domeniul azilului de a decide cu privire la cererile individuale de protecție internațională.

- (67) Prezentul regulament vizează modificarea și extinderea dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 439/2010. Întrucât modificările care urmează să fie aduse sunt substanțiale și numeroase, din motive de claritate, regulamentul respectiv ar trebui înlocuit în întregime în ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentului regulament. Agenția înființată în temeiul prezentului regulament ar trebui să înlocuiască EASO și să își asume funcțiile acestui organism înființat prin Regulamentul (UE) nr. 439/2010 care, în consecință, ar trebui să fie abrogat. În ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentului regulament, trimiterile la regulamentul abrogat ar trebui interpretate ca trimiteri la prezentul regulament.

- (68) Dispozițiile prezentului regulament privind mecanismul de monitorizare pentru aplicarea operațională și tehnică a SECA sunt legate, printre altele, de sistemul de determinare a statului membru responsabil de examinarea cererilor de protecție internațională instituit prin Regulamentul (UE) nr. 604/2013. Întrucât sistemul fost instituit prin regulamentul respectiv ar putea fi modificat, se consideră necesar să se amâne aplicarea dispozițiilor respective până la o dată ulterioară, și anume până la 31 decembrie 2023. În plus, dispozițiile privind mecanismul de monitorizare care se referă la adoptarea recomandărilor adresate statului membru în cauză și dispozițiile referitoare la situațiile caracterizate printr-o presiune disproporționată asupra sistemelor de azil și de primire sau prin ineficiența acestora sunt legate în mod mai direct și sunt influențate de aspectele referitoare la responsabilitate ale sistemului instituit prin Regulamentul (UE) nr. 604/2013. Întrucât regulamentul respectiv ar putea fi înlocuit cu un nou act juridic aflat în prezent în curs de negociere și având în vedere importanța aspectelor relevante asociate unui astfel de nou act juridic, dispozițiile respective ar trebui să se aplice numai de la data la care regulamentul respectiv este înlocuit, cu excepția cazului în care regulamentul respectiv este înlocuit înainte de 31 decembrie 2023, caz în care dispozițiile respective ar trebui să se aplice de la 31 decembrie 2023.

- (69) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și a emis un aviz la 21 septembrie 2016²,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

² JO C 9, 21.1.2017, p. 3.

Capitolul 1

Agenția Uniunii Europene pentru Azil

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prin prezentul regulament se înființează Agenția Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „agenția”). Agenția înlocuiește Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), înființat prin Regulamentul (UE) nr. 439/2010 și îi succede acestuia.
- (2) Agenția contribuie la asigurarea aplicării eficiente și uniforme în statele membre a dreptului Uniunii în materie de azil, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale. Agenția facilitează și sprijină activitățile statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a sistemului european comun de azil (SECA), inclusiv prin asigurarea convergenței în examinarea cererilor de protecție internațională în întreaga Uniune și prin coordonarea și consolidarea cooperării practice și a schimbului de informații.

Agenția îmbunătățește funcționarea SECA, inclusiv prin mecanismul de monitorizare menționat la articolul 14 și prin furnizarea de asistență operațională și tehnică statelor membre, în special în cazul în care sistemele lor de azil și de primire sunt supuse unei presiuni disproporționate.

- (3) Agenția constituie un centru de expertiză prin prisma independenței sale, a calității științifice și tehnice a asistenței pe care o acordă și a informațiilor pe care le colectează și le difuzează, a transparenței procedurilor și metodelor sale de operare, a diligenței cu care efectuează sarcinile care îi sunt încredințate și a capacității în materie de tehnologie a informației necesare pentru a-și îndeplini mandatul.

Articolul 2

Sarcini

- (1) În sensul articolului 1, agenția îndeplinește următoarele sarcini:
- (a) facilitează, coordonează și consolidează cooperarea practică și schimbul de informații dintre statele membre cu privire la sistemele lor de primire și de azil;
 - (b) colectează și analizează informații de natură calitativă și cantitativă privind situația în materie de azil și punerea în aplicare a SECA;
 - (c) sprijină statele membre atunci când acestea își îndeplinesc sarcinile și obligațiile în cadrul SECA;
 - (d) sprijină statele membre în procesul de formare și, când este cazul, oferă activități de formare experților statelor membre din cadrul tuturor administrațiilor, instanțelor judecătorești și organelor jurisdicționale naționale, precum și al autorităților naționale competente în materie de azil, inclusiv prin elaborarea unei programe europene de formare în domeniul azilului;

- (e) elaborează și actualizează periodic rapoarte și alte documente care furnizează informații privind situația din țările terțe relevante, inclusiv din țările de origine, la nivelul Uniunii;
- (f) înființează și coordonează rețele europene pentru gestionarea informațiilor referitoare la țările terțe;
- (g) organizează activități și coordonează eforturile statelor membre în vederea elaborării unei analize comune privind situația din țările de origine și note de îndrumare;
- (h) furnizează informații și analize cu privire la țările terțe în ceea ce privește conceptul de țară de origine sigură și conceptul de țară terță sigură (denumite în continuare „conceptele de țară sigură”);
- (i) acordă asistență operațională și tehnică eficace statelor membre, în special atunci când sistemele de azil și de primire ale acestora sunt supuse unei presiuni disproporționate;
- (j) oferă un sprijin adecvat statelor membre în îndeplinirea sarcinilor și a obligațiilor lor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013;
- (k) oferă asistență în demersurile de mutare sau de transfer al solicitanților sau al beneficiarilor de protecție internațională în cadrul Uniunii;
- (l) înființează și trimite echipe de sprijin pentru azil;
- (m) înființează o rezervă de intervenție pentru azil în conformitate cu articolul 19 alineatul (6) (denumită în continuare „rezerva de intervenție pentru azil”);

- (n) procură și asigură echipamentele tehnice de care au nevoie echipele de sprijin pentru azil și trimite experții din rezerva de intervenție pentru azil;
 - (o) elaborează standarde operaționale, indicatori, orientări și bune practici privind punerea în aplicare a dreptului Uniunii în materie de azil;
 - (p) trimite ofițeri de legătură în statele membre;
 - (q) monitorizează aplicarea operațională și tehnică a SECA în vederea acordării de asistență statelor membre pentru a spori eficiența sistemelor lor de azil și de primire;
 - (r) sprijină statele membre în cooperarea lor cu țările terțe referitoare la aspectele legate de dimensiunea externă a SECA, inclusiv trimițând ofițeri de legătură în țările terțe;
 - (s) acordă asistență statelor membre în demersurile lor privind relocarea.
- (2) Agenția desfășoară din proprie inițiativă activități de comunicare în domeniile care țin de competența sa. Aceasta oferă publicului informații exacte și cuprinzătoare cu privire la activitățile sale. Agenția nu desfășoară activități de comunicare cu un impact negativ asupra sarcinilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol. Activitățile de comunicare se efectuează fără a aduce atingere articolului 65 și în conformitate cu planurile de comunicare și diseminare relevante adoptate de Consiliul de administrație.

Articolul 3

Punctele de contact naționale pentru comunicare

Fiecare stat membru desemnează cel puțin un punct de contact național pentru comunicarea cu agenția cu privire la chestiunile legate de sarcinile menționate la articolul 2.

Capitolul 2

Cooperarea practică și informațiile în materie de azil

Articolul 4

Obligația de a coopera cu bună credință și de a face schimb de informații

- (1) Agenția și autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și alte servicii relevante cooperează cu bună credință.
- (2) Pentru a-și îndeplini sarcinile și obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, în special pentru ca agenția să îndeplinească sarcinile menționate la articolul 2, agenția și autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și alte servicii relevante își comunică reciproc toate informațiile necesare în timp util și cu exactitate.

- (3) Agenția colaborează îndeaproape cu autoritățile statelor membre responsabile în materie de azil și imigrație și cu alte servicii relevante, precum și cu Comisia. Agenția își îndeplinește sarcinile fără a aduce atingere obligațiilor care le revin altor organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii. Agenția cooperează cu organele, oficiile și agențiile respective, cu organizații interguvernamentale, în special cu Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), precum și cu alte organizații relevante, astfel cum se menționează în prezentul regulament.
- (4) Agenția organizează, promovează și coordonează activități care permit schimbul de informații între statele membre, inclusiv prin crearea de rețele, după caz.
- (5) În cazul în care, după ce invită un stat membru să-i furnizeze agenției informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în conformitate cu prezentul regulament, directorul executiv constată că, în mod sistematic, statul membru în cauză nu a făcut acest lucru, directorul executiv raportează acest fapt Consiliului de administrație și Comisiei.

Articolul 5

Analiza informațiilor privind situația în materie de azil

- (1) Agenția colectează și analizează informații privind situația în materie de azil din Uniune și din țările terțe, în măsura în care acest lucru ar putea avea un impact asupra Uniunii, inclusiv informații actualizate privind cauzele profunde, fluxurile de migrație și de refugiați, prezența minorilor neînsoțiți, capacitatea globală de primire și nevoile de relocare ale țărilor terțe, precum și privind orice posibilă sosire a unui număr mare de resortisanți ai țărilor terțe care ar putea supune sistemele de azil și de primire ale statelor membre unei presiuni disproporționate, în scopul de a furniza informații sigure și în timp util statelor membre și de a identifica riscurile posibile la adresa sistemelor de azil și de primire ale statelor membre.

În scopul prevăzut la primul paragraf de la prezentul alineat, agenția își desfășoară activitatea în strânsă colaborare cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și ține seama, după caz, de analiza riscurilor efectuată de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în temeiul articolului 29 din Regulamentul (UE) 2019/1896, astfel încât să se asigure cel mai înalt nivel de coerență și convergență a informațiilor furnizate de agenție și de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă.

- (2) Agenția își bazează analiza pe informațiile furnizate, în special, de către statele membre, instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și de către UNHCR, în special pe rapoartele privind nevoile mondiale în materie de relocare estimate de UNHCR. De asemenea, agenția poate ține seama de informațiile disponibile de la organizațiile relevante, pe baza cunoștințelor lor de specialitate.
- (3) Agenția asigură schimbul rapid de informații relevante între statele membre și cu Comisia. De asemenea, agenția prezintă Consiliului de administrație, în timp util și cu exactitate, rezultatele analizei sale. Agenția prezintă de două ori pe an Parlamentului European un raport cu privire la analiza sa.

Articolul 6

Informații privind punerea în aplicare a SECA

- (1) Agenția organizează, coordonează și promovează schimbul de informații dintre statele membre și dintre Comisie și statele membre cu privire la punerea în aplicare a dreptului Uniunii în materie de azil.
- (2) Agenția creează baze de date și portaluri web referitoare la instrumentele în materie de azil de la nivelul Uniunii și de la nivel național și internațional, utilizând în special mecanismele existente. În respectivele baze de date și portaluri web nu se stochează și, respectiv, nu se publică date cu caracter personal, cu excepția cazului în care astfel de date au fost obținute de către agenție din surse accesibile publicului.

- (3) Bazele de date și portalurile web menționate la alineatul (2) cuprind părți accesibile publicului care conțin următoarele:
- (a) statistici privind cererile de protecție internațională și privind deciziile luate de către autoritățile naționale competente în materie de azil;
 - (b) informații privind dreptul intern și evoluțiile juridice în materie de azil, inclusiv jurisprudență;
 - (c) informații privind jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Articolul 7

Ofițerii de legătură în statele membre

- (1) Directorul executiv numește experți din cadrul personalului agenției care urmează să fie trimiși ca ofițeri de legătură în statele membre.
- (2) În urma consultării cu statele membre în cauză, directorul executiv face o propunere privind natura și condițiile trimiterii ofițerilor de legătură respectivi și statul membru sau regiunea în care pot fi trimiși aceștia. Directorul executiv poate decide ca un ofițer de legătură să acopere până la patru state membre aflate în proximitate geografică. Propunerea formulată de directorul executiv se supune aprobării Consiliului de administrație.

- (3) Directorul executiv informează statul membru în cauză cu privire la numirea ofițerilor de legătură și stabilește, împreună cu statul membru respectiv, locul de trimitere.
- (4) Ofițerii de legătură acționează în numele agenției și încurajează cooperarea și dialogul dintre agenție și autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și alte servicii relevante. Ofițerii de legătură au, în special, următoarele sarcini:
 - (a) joacă rolul de interfață între agenție și autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și alte servicii relevante;
 - (b) sprijină colectarea informațiilor menționate la articolul 5 și a oricăror alte informații solicitate de agenție;
 - (c) contribuie la promovarea aplicării dreptului Uniunii în materie de azil, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale;
 - (d) în cazul în care li se solicită acest lucru, acordă asistență statelor membre la elaborarea planurilor lor pentru situații neprevăzute conținând măsurile care urmează a fi adoptate pentru a face față unei eventuale presiuni disproporționate asupra sistemelor lor de azil și de primire;
 - (e) facilitează comunicarea între statele membre și între statul membru în cauză și agenție și comunică statului membru în cauză informații relevante primite de la agenție, inclusiv informațiile cu privire la asistența în curs de desfășurare;

- (f) prezintă periodic directorului executiv rapoarte referitoare la situația în materie de azil din statul membru în cauză și la capacitatea acestuia de a-și gestiona cu eficacitate sistemele de azil și primire.

În cazul în care rapoartele menționate la litera (f) de la primul paragraf indică îngrijorări privind unul sau mai multe aspecte relevante pentru statul membru în cauză, directorul executiv informează statul membru respectiv fără întârziere. Rapoartele respective sunt avute în vedere în scopuri legate de mecanismul de monitorizare menționat la articolul 14 și se transmit statului membru în cauză.

- (5) În sensul alineatului (4), ofițerii de legătură mențin contacte periodice cu autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și cu alte servicii relevante, prin informarea unui punct de contact desemnat de statul membru în cauză.
- (6) În îndeplinirea sarcinilor care le revin, ofițerii de legătură nu primesc instrucțiuni decât din partea agenției.

Articolul 8

Formare

- (1) Agenția stabilește, elaborează și revizuieste activități de formare pentru membrii personalului său și pentru membrii personalului administrațiilor, al instanțelor judecătorești și al organelor jurisdicționale naționale relevante, precum și pentru membrii personalului autorităților naționale responsabile în materie de azil și de primire.

- (2) Agenția elaborează activități de formare astfel cum se menționează la alineatul (1) în strânsă cooperare cu statele membre și, după caz, cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului¹, precum și cu organismele de formare, instituțiile academice, asociațiile din domeniul judiciar, rețele de formare și organizațiile relevante.
- (3) Agenția elaborează o programă europeană de formare în domeniul azilului ținând seama de cooperarea existentă la nivelul Uniunii în domeniul azilului, pentru a promova cele mai bune practici și standarde ridicate în ceea ce privește punerea în aplicare a dreptului Uniunii în materie de azil.

Statele membre elaborează programe de formare adecvate pentru personalul lor în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii în materie de azil, pe baza programei europene de formare, și includ părți esențiale ale programei respective în activitățile de formare.

- (4) Activitățile de formare oferite de agenție sunt de înaltă calitate și identifică principii-cheie și bune practici în vederea asigurării unei mai mari convergențe a metodelor administrative, deciziilor și practicilor juridice, cu respectarea deplină a independenței instanțelor judecătorești și a organelor jurisdicționale naționale.

¹ Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007 privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (JO L 53, 22.2.2007, p. 1).

Făcând parte din programa europeană de formare în domeniul azilului, activitățile de formare oferite de agenție acoperă, în special:

- (a) standardele internaționale și ale Uniunii în materie de drepturi fundamentale, în special dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), precum și dreptul internațional și al Uniunii în materie de azil, inclusiv aspecte juridice și de jurisprudență specifice;
- (b) aspecte legate de decizia privind îndeplinirea sau neîndeplinirea de către un solicitant a condițiilor pentru a beneficia de protecție internațională și legate de drepturile beneficiarilor de protecție internațională;
- (c) aspecte legate de prelucrarea cererilor de protecție internațională;
- (d) tehnici de interviuare;
- (e) evaluarea probelor;
- (f) jurisprudența relevantă a instanțelor naționale, a CJUE și a Curții Europene a Drepturilor Omului și alte evoluții relevante în domeniul dreptului în materie de azil;
- (g) aspecte legate de datele privind amprente digitale, inclusiv cele legate de protecția datelor, calitatea datelor și cerințele de securitate a datelor;
- (h) utilizarea rapoartelor de expertiză medicală și judiciară în procedura de protecție internațională;

- (i) aspecte legate de cercetarea și utilizarea informațiilor privind țările terțe;
 - (j) condițiile de primire;
 - (k) aspecte legate de minori, în special de minorii neînsoțiți, în ceea ce privește evaluarea interesului superior al copilului, garanțiile procedurale specifice, cum ar fi respectarea dreptului copilului de a fi ascultat și alte aspecte legate de protecția copilului, tehnicile de determinare a vârstei și condițiile de primire în cazul copiilor și al familiilor;
 - (l) aspecte legate de solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale, solicitanții cu nevoi speciale de primire și alte persoane aflate într-o situație de vulnerabilitate, acordându-se o atenție deosebită victimelor torturii, victimelor traficului de persoane, precum și aspectelor sensibile la dimensiunea de gen;
 - (m) aspecte legate de interpretare și mediere culturală;
 - (n) aspecte legate de relocare;
 - (o) aspecte legate de gestionarea procedurilor de mutare;
 - (p) reziliența și competențele de gestionare a stresului, în special pentru personalul cu funcții de conducere.
- (5) Agenția oferă formare generală, specifică sau tematică, precum și activități de formare ad-hoc, utilizând inclusiv metodologii de formare a formatorilor și învățarea online (e-learning).

- (6) Agenția ia măsurile necesare pentru a verifica și, dacă este cazul, a se asigura că experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil, inclusiv experții care nu sunt angajați de agenție, au beneficiat de formarea relevantă pentru sarcinile și atribuțiile lor care este necesară în vederea participării la activitățile operaționale organizate de agenție.

Agenția le asigură experților menționați la primul paragraf, în cazul în care este necesar și înainte de trimiterea echipelor sau în momentul trimiterii lor, pregătirea necesară specifică asistenței operaționale și tehnice care se acordă în statul membru în cauză (denumit în continuare „statul membru gazdă”).

- (7) Agenția poate organiza activități de formare pe teritoriul unui stat membru sau a unei țări terțe în cooperare cu respectivul stat membru sau cu respectiva țară terță.

Capitolul 3

Informațiile privind țările și îndrumări

Articolul 9

Informațiile privind țările terțe la nivelul Uniunii

- (1) Agenția constituie un centru pentru colectarea de informații relevante, sigure, obiective, exacte și actualizate privind țările terțe relevante, în mod transparent și imparțial, utilizând informații relevante, inclusiv informații specifice privind copiii și informații specifice legate de gen, precum și informații punctuale privind persoanele care aparțin grupurilor vulnerabile și minorităților. Agenția elaborează și actualizează periodic rapoarte și alte documente care furnizează informații privind țările terțe relevante la nivelul Uniunii, inclusiv privind aspecte tematice specifice țărilor terțe relevante.
- (2) În special, agenția:
 - (a) utilizează toate sursele relevante de informații, inclusiv informații colectate de la organizații internaționale, în special de la UNHCR și de la alte organizații relevante, inclusiv de la membrii forumului consultativ menționat la articolul 50, de la instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și de la SEAE, precum și prin intermediul rețelelor menționate la articolul 10 și al misiunilor de informare;

- (b) gestionează și dezvoltă în continuare un portal web pentru colectarea și schimbul de informații privind țările terțe relevante, care include o secțiune publică pentru utilizatorii generali și o secțiune restricționată pentru utilizatorii care sunt angajați ai autorităților naționale responsabile în materie de azil și imigrație sau ai oricărui alt organism împuternicit de un stat membru să efectueze cercetări privind informațiile referitoare la țările terțe;
- (c) elaborează un format comun și o metodologie comună, inclusiv termeni de referință, în conformitate cu cerințele dreptului Uniunii în materie de azil, pentru elaborarea de rapoarte și de alte documente cu informații privind țările terțe relevante, la nivelul Uniunii.

Articolul 10

Rețelele europene de informații privind țările terțe

- (1) Agenția asigură coordonarea inițiativelor naționale de producere de informații privind țările terțe prin crearea și gestionarea de rețele ale statelor membre de informații privind țările terțe. Astfel de rețele pot implica, dacă este necesar și de la caz la caz, experți externi care dispun de cunoștințe de specialitate relevante, din partea UNHCR sau a altor organizații relevante.

- (2) Scopul rețelelor menționate la alineatul (1) este în special ca statele membre:
- (a) să facă schimb de rapoarte naționale și de alte documente, precum și de alte informații relevante privind țările terțe, inclusiv cu privire la aspecte tematice, și să le actualizeze;
 - (b) să transmită agenției întrebări privind chestiuni de fapt specifice care ar putea apărea ca urmare a cererilor de protecție internațională, fără a aduce atingere normelor privind viața privată, protecția datelor și, astfel cum sunt stabilite în dreptul intern, normele privind confidențialitatea, și să ofere asistență agenției pentru a răspunde la astfel de întrebări;
 - (c) să contribuie la elaborarea și actualizarea documentelor la nivelul Uniunii, furnizând informații cu privire la țările terțe relevante.

Articolul 11

Analiza comună privind situația din țările de origine și notele de îndrumare

- (1) Pentru a favoriza convergența în aplicarea criteriilor de evaluare stabilite în Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹, agenția coordonează eforturile statelor membre de a elabora o analiză comună privind situația din anumite țări de origine (denumită în continuare „analiza comună”) și note de îndrumare pentru a sprijini statele membre în evaluarea cererilor relevante de protecție internațională.

¹ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

Atunci când elaborează analiza comună și notele de îndrumare, agenția ține seama de cele mai recente orientări ale UNHCR privind eligibilitatea pentru evaluarea nevoilor de protecție internațională ale solicitanților de azil din anumite țări de origine.

- (2) După consultarea Comisiei, directorul executiv prezintă notele de îndrumare Consiliului de administrație spre aprobare. Notele de îndrumare sunt însoțite de analiza comună.
- (3) Statele membre țin seama de analiza comună și de notele de îndrumare atunci când examinează cererile de protecție internațională, fără a se aduce atingere competenței lor de a decide cu privire la cererile individuale de protecție internațională.
- (4) Agenția se asigură că analiza comună și notele de îndrumare sunt revizuite cu regularitate și sunt actualizate după necesități. O astfel de revizuire și de actualizare se realizează în cazul în care are loc o modificare a situației din țara de origine sau în cazul în care există indicii obiective că nu se utilizează analiza comună și notele de îndrumare. Orice revizuire sau actualizare a analizei comune și a notelor de îndrumare necesită consultarea Comisiei și aprobarea de către Consiliul de administrație, astfel cum se menționează la alineatul (2).
- (5) Statele membre transmit agenției orice informații relevante care indică faptul că este necesară o revizuire sau o actualizare a analizei comune și a notelor de îndrumare.

Articolul 12

Informațiile și analizele referitoare la țările de origine sigure și la țările terțe sigure

- (1) Agenția poate acorda asistență statelor membre în aplicarea conceptelor de țară sigură în conformitate cu Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹ prin furnizarea de informații și analize.
- (2) Agenția acordă asistență Comisiei în contextul sarcinilor sale legate de conceptele de țară sigură în conformitate cu Directiva 2013/32/UE prin furnizarea de informații și analize.
- (3) Atunci când furnizează informații și analize în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, agenția respectă principiile generale prevăzute la articolul 9.
- (4) Agenția prezintă Parlamentului European și Consiliului informațiile și analizele furnizate în temeiul alineatelor (1) și (2) atât periodic, cât și la cerere.

¹ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

Capitolul 4

Standarde operaționale și orientări

Articolul 13

Standarde operaționale, indicatori, îndrumări și bune practici

- (1) Agenția organizează și coordonează activități de promovare a punerii în aplicare corecte și eficiente a dreptului Uniunii în materie de azil, inclusiv prin elaborarea unor standarde operaționale, indicatori, îndrumări sau bune practici în materie de azil, precum și prin schimbul de bune practici în materie de azil între statele membre.
- (2) Din proprie inițiativă sau la cererea Consiliului de administrație sau a Comisiei, agenția elaborează standarde operaționale, indicatori, îndrumări și bune practici referitoare la punerea în aplicare a dreptului Uniunii în materie de azil.
- (3) Atunci când elaborează standardele operaționale, indicatorii, îndrumările și bunele practici menționate la alineatul (2), agenția consultă Comisia, statele membre și, după caz, UNHCR. De asemenea, agenția poate consulta, pe baza cunoștințelor de specialitate relevante, organizații interguvernamentale sau alte organizații, precum și asociații din domeniul judiciar și rețele de experți.

- (4) Consiliul de administrație adoptă standardele operaționale, indicatorii, îndrumările și bunele practici menționate la alineatul (2). După adoptare, agenția comunică statelor membre și Comisiei respectivele standarde operaționale, indicatori, îndrumări și bune practici.
- (5) Agenția sprijină statele membre, la solicitarea acestora, în ceea ce privește aplicarea standardelor operaționale, a indicatorilor, a îndrumărilor și a bunelor practici menționate la alineatul (2) în sistemele lor de azil și de primire, furnizându-le cunoștințele de specialitate sau asistența operațională și tehnică necesară.
- (6) Agenția ține seama de standardele operaționale, indicatorii, îndrumările și bunele practici menționate la alineatul (2) de la prezentul articol în vederea mecanismului de monitorizare menționat la articolul 14.

Capitolul 5

Monitorizare

Articolul 14

Mecanismul de monitorizare a aplicării operaționale și tehnice a SECA

- (1) Agenția, în strânsă cooperare cu Comisia, instituie un mecanism de monitorizare cu scopul de a monitoriza punerea în aplicare operațională și tehnică a SECA, pentru a preveni sau a identifica posibilele deficiențe ale sistemelor de azil și de primire ale statelor membre și de a evalua capacitatea și nivelul de pregătire al acestora pentru gestionarea unor situații caracterizate printr-o presiune disproporționată, astfel încât să se consolideze eficiența sistemelor respective.
- (2) La propunerea directorului executiv și în consultare cu Comisia, Consiliul de administrație stabilește o metodologie comună pentru mecanismul de monitorizare prevăzut în prezentul capitol. Metodologia comună include criteriile obiective pe baza cărora se efectuează monitorizarea, o descriere a metodelor, proceselor și instrumentelor mecanismului de monitorizare, cum ar fi modalitățile practice de efectuare a vizitelor la fața locului, inclusiv vizite cu preaviz scurt, precum și normele și principiile privind înființarea echipelor de experți.

- (3) Monitorizarea vizează aplicarea operațională și tehnică a tuturor aspectelor SECA, în special:
- (a) sistemul pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea cererilor de protecție internațională stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 604/2013, procedurile în materie de protecție internațională, aplicarea criteriilor de evaluare a nevoii de protecție și tipul de protecție acordată, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale, garanțiile de protecție a copilului și nevoile specifice ale persoanelor aflate într-o situație de vulnerabilitate;
 - (b) disponibilitatea și capacitatea personalului în ceea ce privește traducerea și interpretarea, precum și capacitatea personalului de a instrumenta și a gestiona cazurile de azil în mod eficient, inclusiv instrumentarea recursurilor, fără a se aduce atingere independenței judiciare și respectându-se pe deplin organizarea sistemului judiciar din fiecare stat membru;
 - (c) condițiile, capacitatea, infrastructura și echipamentele de primire și, în măsura în care este posibil, resursele financiare pentru primire.
- (4) Monitorizarea poate fi efectuată în special pe baza informațiilor furnizate de statul membru în cauză, a analizei informațiilor privind situația în materie de azil menționată la articolul 5 și a verificării unui eșantion de cazuri.

Agenția poate ține seama de informațiile disponibile de la organizațiile sau organele interguvernamentale relevante, în special UNHCR, și de la alte organizații relevante, pe baza cunoștințelor lor de specialitate.

- (5) Agenția poate organiza vizite la fața locului în vederea exercițiului de monitorizare. Agenția organizează vizite cu preaviz scurt numai în scopul articolului 15 alineatul (2).
- (6) La cererea agenției, statele membre îi furnizează informații referitoare la aspectele SECA menționate la alineatul (3).

La cererea agenției, statele membre îi furnizează informații privind planurile lor pentru situații neprevăzute, care conțin măsurile care ar trebui să fie luate pentru a face față unei eventuale presiuni disproporționate asupra sistemului lor de azil și de primire. Cu acordul statului membru în cauză, agenția sprijină statele membre în pregătirea și revizuirea planurilor pentru situații neprevăzute ale acestora.

- (7) Statele membre cooperează cu agenția, inclusiv facilitând desfășurarea vizitelor la fața locului efectuate în scopul exercițiului de monitorizare. Directorul executiv informează statele membre în cauză cu suficient timp înainte cu privire la orice astfel de vizită. În cazul vizitelor cu preaviz scurt, directorul executiv informează statul membru în cauză cu 72 de ore înainte.

Articolul 15

Procedura și măsurile subsecvente

- (1) Consiliul de administrație, pe baza propunerii directorului executiv și în consultare cu Comisia, adoptă un program cu scopul realizării mecanismului de monitorizare menționat la articolul 14 (denumit în continuare „programul de monitorizare”), care acoperă:
 - (a) aplicarea operațională și tehnică a tuturor aspectelor SECA în fiecare stat membru; și
 - (b) aspecte tematice sau specifice ale SECA în ceea ce privește toate statele membre.

Programul de monitorizare indică statele membre ale căror sisteme de azil și de primire urmează să fie monitorizate într-un anumit an. Programul de monitorizare asigură faptul că fiecare stat membru este monitorizat cel puțin o dată la cinci ani.

- (2) În cazul în care analiza informațiilor privind situația în materie de azil menționată la articolul 5 indică motive serioase de îngrijorare privind funcționarea sistemului de azil sau de primire a unui stat membru, agenția inițiază un exercițiu de monitorizare fie din proprie inițiativă, în consultare cu Comisia, fie la cererea Comisiei.

- (3) Directorul executiv transmite constatările exercițiului de monitorizare statului membru în cauză pentru observații, incluzând, după caz, indicații cu privire la nevoile sale. Statele membre au la dispoziție un termen de o lună de la data primirii constatărilor pentru a-și prezenta observațiile.
- (4) Pe baza constatărilor menționate la alineatul (3) și ținând seama de observațiile statului membru în cauză, directorul executiv, în consultare cu Comisia, elaborează un proiect de recomandări. Acest proiect de recomandări prezintă măsurile ce trebuie luate de statul membru în cauză, inclusiv cu sprijinul agenției în măsura în care este necesar, și un termen până la care statul membru în cauză trebuie să ia toate măsurile necesare pentru remedierea deficiențelor sau a problemelor de capacitate și pregătire identificate în exercițiul de monitorizare. Directorul executiv transmite proiectul de recomandări statului membru în cauză. Statul membru în cauză are la dispoziție un termen de o lună de la data primirii proiectului de recomandări pentru a-și prezenta observațiile. În cazurile menționate la alineatul (2), statul membru în cauză își prezintă observațiile în termen de 15 zile.

După ce ia în considerare observațiile statului membru în cauză, directorul executiv prezintă constatările și proiectul de recomandări Consiliului de administrație. Consiliul de administrație adoptă recomandările prin decizia a două treimi din membrii săi cu drept de vot. Agenția transmite recomandările Parlamentului European. Agenția informează Comisia cu privire la punerea în aplicare a recomandărilor.

- (5) În cazul în care un stat membru nu pune în aplicare măsurile prezentate în recomandările agenției menționate la alineatul (4) în termenul stabilit, acest lucru având consecințe grave pentru funcționarea SECA, Comisia, pe baza propriei sale evaluări, adoptă recomandări adresate statului membru respectiv, în care identifică măsurile necesare pentru remedierea deficiențelor și, dacă este necesar, măsuri specifice pe care ar trebui să le ia agenția pentru a sprijini statul membru în cauză.
- (6) Ținând cont de gravitatea deficiențelor, Comisia poate organiza vizite la fața locului în statul membru în cauză. Comisia informează statele membre în cauză cu suficient de mult timp înainte cu privire la orice astfel de vizită.
- (7) Statul membru în cauză prezintă Comisiei un raport privind punerea în aplicare a recomandărilor menționate la alineatul (5) de la prezentul articol în termenul stabilit în recomandările respective. În cazul în care, după acest termen, statul membru în cauză nu a respectat recomandările, Comisia poate propune un act de punere în aplicare al Consiliului, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1).
- (8) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la orice măsuri subsecvente exercițiului de monitorizare pe care le aplică. Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului recomandările menționate la alineatul (5) Parlamentului European și Consiliului și informează periodic aceste instituții cu privire la progresele realizate de statul membru în cauză în punerea în aplicare a recomandărilor respective.

Capitolul 6

Asistența operațională și tehnică

Articolul 16

Asistența operațională și tehnică acordată de agenție

- (1) Agenția acordă statelor membre asistență operațională și tehnică în conformitate cu prezentul capitol:
- (a) la cererea statului membru, în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul SECA;
 - (b) la cererea statului membru, în cazul în care sistemele sale de azil sau de primire sunt supuse unei presiuni disproporționate;
 - (c) în cazul în care statul membru se confruntă cu provocări disproporționate legate de migrație și solicită întăriri operaționale și tehnice prin trimiterea unor echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, în conformitate cu articolul 21;
 - (d) din inițiativa proprie și cu acordul statului membru în cauză, în cazul în care sistemul de azil sau de primire al unui stat membru este supus unei presiuni disproporționate;
 - (e) în cazul în care agenția acordă asistență operațională și tehnică în conformitate cu articolul 22.

- (2) Agenția organizează și coordonează asistența operațională și tehnică adecvată, care poate implica luarea uneia sau mai multora dintre următoarele măsuri operaționale și tehnice cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale:
- (a) acordă asistență statelor membre în procesul de identificare și înregistrare a resortisanților țărilor terțe, după caz, în strânsă cooperare cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii;
 - (b) acordă asistență statelor membre în ceea ce privește primirea și înregistrarea cererilor de protecție internațională;
 - (c) facilitează examinarea de către autoritățile naționale competente a cererilor de protecție internațională sau le oferă autorităților respective asistența necesară în cadrul procedurii de protecție internațională;
 - (d) facilitează inițiative comune ale statelor membre în ceea ce privește prelucrarea cererilor de protecție internațională;
 - (e) acordă asistență în ceea ce privește furnizarea de informații privind procedura de protecție internațională;
 - (f) oferă consiliere ori asistență sau coordonează crearea sau punerea la dispoziție de centre de primire de către statele membre, în special cazare de urgență, mijloace de transport și asistență medicală;

- (g) oferă sprijin adecvat statelor membre în îndeplinirea sarcinilor și obligațiilor care le revin în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013;
- (h) acordă asistență în ceea ce privește mutarea sau transferul solicitanților sau beneficiarilor de protecție internațională în cadrul Uniunii;
- (i) furnizează servicii de interpretare;
- (j) sprijină statele membre să se asigure că sunt instituite toate garanțiile necesare privind drepturile copilului și protecția copilului, în special în ceea ce privește minorii neînsoțiți;
- (k) sprijină statele membre să identifice solicitanții care au nevoie de garanții procedurale speciale sau solicitanții cu nevoi speciale de primire ori alte persoane aflate într-o situație de vulnerabilitate, inclusiv minorii, să îndrume persoanele respective către autoritățile naționale competente, astfel încât să beneficieze de asistență adecvată în temeiul măsurilor naționale și să asigure faptul că sunt instituit toate garanțiile necesare pentru persoanele respective;
- (l) participă la echipele de sprijin pentru gestionarea migrației din zonele hotspot menționate în Regulamentul (UE) 2019/1896, în strânsă colaborare cu alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii;
- (m) trimite echipe de sprijin pentru azil;
- (n) trimite echipamente tehnice pentru echipele de sprijin pentru azil, după caz.

- (3) Agenția finanțează sau cofinanțează măsurile operaționale și tehnice menționate la alineatul (2) din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.
- (4) Directorul executiv evaluează rezultatul măsurilor operaționale și tehnice menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. În termen de 60 de zile de la încheierea punerii în aplicare a respectivelor măsuri, directorul executiv prezintă Consiliului de administrație rapoarte de evaluare detaliate, împreună cu observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu sistemul de raportare și evaluare prevăzut în planurile operaționale astfel cum sunt menționate la articolul 18 alineatul (2) litera (k). Agenția efectuează o analiză comparativă cuprinzătoare a rezultatelor respective, care se include în raportul anual privind situația în materie de azil din Uniune menționat la articolul 69.

Articolul 17

Procedura de acordare a asistenței operaționale și tehnice

- (1) Statele membre adresează directorului executiv cererile de asistență în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c). Astfel de cereri descriu situația și scopul cererii și sunt însoțite de o evaluare detaliată a nevoilor și, după caz, de o descriere a măsurilor deja adoptate la nivel național.

- (2) În cazul în care un stat membru este de acord cu asistența propusă la inițiativa agenției în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d), statul membru în cauză prezintă agenției o evaluare detaliată a nevoilor și, după caz, o descriere a măsurilor deja adoptate la nivel național.
- (3) Directorul executiv evaluează, aprobă și coordonează cererile de asistență, inclusiv trimiterea echipelor de sprijin pentru azil. Directorul executiv informează imediat Consiliul de administrație cu privire la primirea unei cereri de asistență în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau a unei propuneri a agenției de a acorda asistență din proprie inițiativă în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d). Directorul executiv examinează evaluarea detaliată a nevoilor prezentată de statul membru în cauză în temeiul alineatului (1) sau (2) de la prezentul articol.
- (4) Fiecare cerere de asistență în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) și fiecare propunere a agenției de a acorda asistență din proprie inițiativă în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d) face obiectul unei evaluări aprofundate și fiabile din partea agenției, care îi permite acestuia să identifice și să propună una sau mai multe măsuri, după cum se menționează la articolul 16 alineatul (2), pentru a răspunde nevoilor statului membru în cauză. Dacă este necesar, directorul executiv poate trimite experți din cadrul agenției care să evalueze situația din statul membru care solicită asistență.

- (5) Directorul executiv ia o decizie cu privire la acordarea de asistență operațională și tehnică, inclusiv cu privire la trimiterea de echipe de sprijin pentru azil:
- (a) în termen de trei zile lucrătoare de la data primirii unei cereri în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c); sau
 - (b) în termen de trei zile lucrătoare de la data la care statul membru în cauză își exprimă acordul cu privire la propunerea agenției de a acorda asistență din proprie inițiativă în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d).

Atunci când directorul executiv trimite experți în statul membru în cauză în temeiul alineatului (4), directorul executiv ia o decizie astfel cum se menționează la primul paragraf în termen de cinci zile lucrătoare de la data menționată la litera (a) sau (b), după caz.

În același timp cu luarea unei decizii în temeiul primului paragraf, directorul executiv notifică în scris statului membru în cauză și Consiliului de administrație decizia sa, precizând motivele principale care stau la baza acesteia.

Articolul 18
Planul operațional

- (1) În cazul în care urmează să se acorde asistență operativă și tehnică, directorul executiv întocmește un plan operațional în colaborare cu statul membru gazdă. Directorul executiv și statul membru gazdă convin asupra unui plan operațional:
- (a) în termen de zece zile lucrătoare de la data la care se adoptă o decizie astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (5) în cazul unei cereri de asistență în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (a);
 - (b) în termen de cinci zile lucrătoare de la data la care se adoptă o decizie astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (5) în cazul unei cereri de asistență în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (b); sau
 - (c) în termen de cinci zile lucrătoare de la data la care statul membru își exprimă acordul cu privire la propunerea agenției de a acorda asistență din proprie inițiativă în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d).

Agenția consultă statele membre participante, în cazul în care este necesar, cu privire la planul operațional prin intermediul punctelor de contact naționale menționate la articolul 24.

- (2) Planul operațional este obligatoriu pentru agenție, pentru statul membru gazdă și pentru statele membre participante. Acesta stabilește în detaliu condițiile pentru trimiterea echipelor de sprijin pentru azil în cadrul asistenței operaționale și tehnice care urmează să fie acordate și aspectele organizaționale, inclusiv următoarele:
- (a) o descriere a situației, a modului de operare și a obiectivelor trimiterii echipelor de sprijin pentru azil, inclusiv obiectivul operațional;
 - (b) durata previzibilă a trimiterii echipelor de sprijin pentru azil;
 - (c) locul din statul membru gazdă în care urmează să fie trimise echipele de sprijin pentru azil;
 - (d) modalitățile logistice, inclusiv informații privind condițiile de muncă pentru echipele de sprijin pentru azil;
 - (e) o descriere detaliată și clară a sarcinilor și responsabilităților echipelor de sprijin pentru azil, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale;
 - (f) instrucțiuni pentru echipele de sprijin pentru azil, inclusiv în ceea ce privește bazele de date naționale și europene pe care sunt autorizate să le consulte și echipamentele pe care le pot folosi sau transporta în statul membru gazdă;

- (g) componența echipelor de sprijin pentru azil în ceea ce privește profilurile și numărul experților;
- (h) echipamentele tehnice, inclusiv dispoziții specifice, cum ar fi condițiile de utilizare, transportul și alte aspecte logistice, precum și dispoziții financiare;
- (i) activități de consolidare a capacităților legate de asistența operațională și tehnică acordată;
- (j) în ceea ce privește asistența pentru cererile de protecție internațională, inclusiv în ceea ce privește examinarea unor astfel de cereri, fără a se aduce atingere competenței statelor membre de a decide cu privire la cereri individuale de protecție internațională, informații specifice privind sarcinile pe care le pot efectua echipele de sprijin pentru azil și o descriere clară a responsabilităților lor și a dreptului aplicabil al Uniunii și a dreptului aplicabil de la nivel național și internațional, inclusiv regimul răspunderii;
- (k) o schemă de raportare și de evaluare care conține criterii de referință pentru raportul de evaluare și termenul pentru transmiterea raportului final de evaluare;
- (l) dup caz, condițiile de cooperare cu țările terțe, alte organe, oficii și agenții ale Uniunii sau organizații internaționale, în limitele mandatelor fiecăreia;

- (m) măsuri pentru îndrumarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională, a victimelor traficului de persoane, a minorilor și a oricăror alte persoane aflate într-o situație de vulnerabilitate către autoritățile naționale competente pentru a primi o asistență corespunzătoare;
 - (n) modalitățile practice legate de mecanismul de tratare a plângerilor menționat la articolul 51.
- (3) În statele membre în care UNHCR operează și are capacitatea de a contribui la răspunsul la o cerere de asistență operațională și tehnică în temeiul articolului 16 alineatul (1), agenția se coordonează cu UNHCR în ceea ce privește punerea în aplicare a planului operațional, după caz și cu acordul statului membru în cauză.
 - (4) În ceea ce privește alineatul (2) litera (f), statul membru gazdă autorizează experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil să consulte bazele de date europene și îi poate autoriza să consulte bazele sale de date naționale în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern relevant privind accesul la bazele de date respective și consultarea acestora și în măsura necesară pentru realizarea obiectivelor și efectuarea sarcinilor descrise în planul operațional.
 - (5) Orice modificare sau adaptare a unui plan operațional necesită acordul directorului executiv și al statului membru gazdă, după consultarea statelor membre participante, după caz. Agenția transmite imediat punctelor naționale de contact ale statelor membre participante menționate la articolul 24 o copie a planului operațional modificat sau adaptat.

- (6) După ce informează statul membru gazdă, directorul executiv suspendă sau oprește, integral sau parțial, trimiterea echipelor de sprijin pentru azil în cazul în care:
- (a) nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru luarea măsurilor operaționale și tehnice astfel cum sunt menționate la articolul 16 alineatul (2);
 - (b) statul membru gazdă nu respectă planul operațional;
 - (c) în urma consultării ofițerului pentru drepturile fundamentale, directorul executiv consideră că există încălcări grave sau susceptibile să persiste ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională din partea statului membru gazdă.

Articolul 19

Componenta echipelor de sprijin pentru azil

- (1) Directorul executiv stabilește componenta fiecărei echipe de sprijin pentru azil. Echipete de sprijin pentru azil sunt alcătuite din:
- (a) experți din personalul agenției;
 - (b) experți din statele membre;
 - (c) experți detașați de statele membre la agenție; sau

(d) alți experți care nu sunt angajați ai agenției.

La stabilirea componenței unei echipe de sprijin pentru azil, directorul executiv ține seama de circumstanțele specifice ale statului membru în cauză. Echipa de sprijin pentru azil se constituie în conformitate cu planul operațional relevant.

- (2) La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide cu privire la profilurile și numărul total al experților ce urmează a fi puși la dispoziție unei echipe de sprijin pentru azil. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilurilor și ale numărului total de experți.
- (3) Statele membre contribuie la echipele de sprijin pentru azil prin numirea unor experți naționali care corespund profilurilor necesare potrivit hotărârii Consiliului de administrație în conformitate cu alineatul (2). Numărul experților ce urmează a fi puși la dispoziție de fiecare stat membru în anul următor se stabilește pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între agenție și statul membru în cauză.

În conformitate cu acordurile menționate la primul paragraf, la cererea agenției, statele membre pun la dispoziție în vederea trimerii proprii experți sau experți detașați la agenție. Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale, acesta nu este obligat să pună la dispoziție experții respectivi.

- (4) Agenția contribuie la echipele de sprijin pentru azil cu experți din rândul personalului propriu, incluzând experți angajați și formați pentru munca pe teren și interpreți care au cel puțin o formare de bază sau o experiență dovedită și care pot fi angajați în statele membre gazdă sau cu alți experți care nu sunt angajați de agenție și au cunoștințe și experiență relevante dovedite, în conformitate cu nevoile operaționale.
- (5) Agenția stabilește o listă de interpreți care urmează să facă parte din echipele de sprijin pentru azil. Statele membre sprijină agenția în găsirea de interpreți pentru lista de interpreți, inclusiv persoane fizice care nu fac parte din administrația națională a statelor membre. Poate fi furnizată asistență de interpretare prin trimiterea de interpreți în statul membru în cauză sau, dacă este cazul, prin videoconferință.

- (6) Se înființează o rezervă de intervenție pentru azil cu un efectiv de minimum 500 de experți în scopul trimiterii echipelor de sprijin pentru azil în contextul cererilor de asistență în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (b), al propunerilor agenției de a acorda asistență din proprie inițiativă în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d) și al asistenței acordate de agenție în temeiul articolului 22. Rezerva de intervenție pentru azil constituie o rezervă de experți puși la dispoziția imediată a agenției. În acest scop, fiecare stat membru pune la dispoziția rezervei de intervenție pentru azil efectivul de experți prevăzut în anexa I. Pe baza unei propuneri a directorului executiv, Consiliul de administrație, cu o majoritate de trei sferturi din membrii cu drept de vot, decide cu privire la profilurile experților care urmează să fie incluși și rezerva de intervenție pentru azil. Aceeași procedură se aplică în ceea ce privește orice schimbări ulterioare ale profilurilor experților.
- (7) Directorul executiv poate verifica dacă experții puși la dispoziția rezervei de intervenție pentru azil de statele membre în conformitate cu alineatul (6) corespund profilurilor stabilite de Consiliul de administrație în temeiul alineatului respectiv. Înainte de trimitere, directorul executiv poate solicita ca un stat membru să retragă un expert din rezerva de intervenție pentru azil, în cazul în care expertul respectiv nu corespunde profilului necesar, și să îl înlocuiască cu un expert care corespunde unuia dintre profilurile cerute.

- (8) Fără a aduce atingere prevederilor articolului 22 alineatul (5) și atunci când se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale, astfel cum reiese din analiza informațiilor privind situația în materie de azil menționată la articolul 5, un stat membru poate solicita în scris Consiliului de administrație să fie exceptat temporar de la obligația sa de a pune experți la dispoziția rezervei de intervenție pentru azil. O astfel de cerere trebuie să prezinte motive și informații cuprinzătoare privind situația din statul membru respectiv. Consiliul de administrație decide cu o majoritate de trei pătrimi din membrii săi cu drept de vot dacă să scutească temporar statul membru respectiv de la o parte din contribuția sa prevăzută în anexa I.

Articolul 20

Trimiterea de echipe de sprijin pentru azil

- (1) Agenția trimite în statele membre echipe de sprijin pentru azil cu scopul de a acorda asistență operațională și tehnică în temeiul articolului 16 alineatul (1).
- (2) Imediat ce se convine asupra planului operațional în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) sau cu articolul 22 alineatul (2), directorul executiv solicită statelor membre să își trimită experții în termen de zece zile lucrătoare. Cererea se transmite în scris, împreună cu o copie a planului operațional, punctelor de contact naționale menționate la articolul 24 și specifică data la care urmează să se efectueze trimiterea.

- (3) Directorul executiv trimite echipe de sprijin pentru azil din rezerva de intervenție pentru azil în contextul unei cereri de asistență în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (b), al unei propuneri a agenției de a acorda asistență din proprie inițiativă în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d) sau al asistenței acordate de agenție în temeiul articolului 22. Trimiterea experților din rezerva de intervenție pentru azil are loc în termen de șapte zile lucrătoare de la data la care se convine asupra planului operațional în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) sau cu articolul 22 alineatul (2).
- (4) Statele membre asigură, fără întârzieri nejustificate, disponibilitatea experților din rezerva de intervenție pentru azil pentru a fi trimiși conform deciziilor directorului executiv. Statul membru gazdă nu trimite experți care fac parte din contribuția sa fixă la rezerva de intervenție pentru azil. Dacă în rezerva de intervenție pentru azil există un număr insuficient de experți, la propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație ia o decizie privind mărirea numărului de experți. Directorul executiv informează și Parlamentul European, Consiliul și Comisia în mod corespunzător.
- (5) Statul membru din care este trimis expertul (denumit în continuare „stat membru de origine”) stabilește durata trimiterii. Durata trimiterii nu poate fi mai mică de 45 de zile, cu excepția cazului în care este nevoie de asistență specifică operațională și tehnică pe o perioadă mai scurtă.

- (6) Directorul executiv solicită ca un stat membru să retragă un expert dintr-o echipă de sprijin pentru azil în caz de abatere sau de încălcare a normelor aplicabile misiunii. În astfel de cazuri, expertul în cauză nu este luat în considerare pentru trimiterile viitoare.
- (7) Agenția informează Parlamentul European prin intermediul raportului său anual privind situația în materie de azil din Uniune menționat la articolul 69 cu privire la numărul de experți promiși și trimiși în echipele de sprijin pentru azil în conformitate cu prezentul articol. În acest raport este inclusă lista statelor membre care au invocat situația excepțională menționată la articolul 19 alineatul (3) sau alineatul (8) în cursul anului precedent. Raportul cuprinde și motivele pentru invocarea situației excepționale și informațiile furnizate de statul membru în cauză.

Articolul 21

Echipe de sprijin pentru gestionarea migrației

- (1) În cazul în care un stat membru solicită întăriri tehnice și operaționale din partea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în temeiul articolului 40 din Regulamentul (UE) 2019/1896 sau în cazul în care se trimit echipe de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele hotspot în temeiul articolului 42 din regulamentul respectiv, directorul executiv colaborează îndeaproape cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă atunci când, astfel cum se prevede la articolul 40 alineatul (2) din regulamentul respectiv, examinează în coordonare cu alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii cererea de întăriri a unui stat membru și evaluarea nevoilor sale cu scopul de a elabora un pachet cuprinzător de întăriri alcătuit din diferite activități care sunt coordonate de organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii și care necesită aprobarea statului membru în cauză.
- (2) Comisia, în cooperare cu statul membru gazdă și cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, stabilește condițiile cooperării în zona hotspot și este responsabilă de coordonarea activităților echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației.

- (3) În cazurile menționate la alineatul (1), directorul executiv lansează procedura de trimitere a echipelor de sprijin pentru azil ca parte a echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, inclusiv a unor experți din rezerva de intervenție pentru azil, după caz. Întăririle tehnice și operaționale furnizate de echipele de sprijin pentru azil în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației pot include:
- (a) asistență la verificarea resortisanților țărilor terțe, inclusiv identificarea și înregistrarea lor și, în cazul în care statul membru gazdă solicită acest lucru, prelevarea amprentelor digitale și furnizarea de informații privind scopul acestor proceduri;
 - (b) furnizarea de informații inițiale resortisanților țărilor terțe care doresc să solicite protecție internațională și îndrumarea respectivilor resortisanți ai țărilor terțe către autoritățile naționale competente din statele membre;
 - (c) furnizarea de informații solicitanților de protecție internațională cu privire la procedura de protecție internațională, la condițiile de primire, după caz, și la mutare, precum și la furnizarea asistenței necesare solicitanților sau potențialilor solicitanți care ar putea fi supuși mutării;
 - (d) înregistrarea cererilor de protecție internațională și, în cazul în care statul membru gazdă solicită acest lucru, înlesnirea examinării unor astfel de cereri.

Articolul 22

Situații caracterizate printr-o presiune disproporționată sau prin ineficiența sistemelor de azil și de primire

- (1) Consiliul, pe baza unei propuneri a Comisiei în temeiul articolul 15 alineatul (7), poate adopta fără întârziere, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o decizie prin care identifică una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolul 16 alineatul (2) care trebuie luate de agenție pentru a sprijini un stat membru și solicită statului membru respectiv să coopereze cu agenția în punerea în aplicare a măsurilor respective, în cazul în care eficacitatea sistemului de azil sau de primire al statului membru respectiv este afectată într-o asemenea măsură încât să aibă consecințe grave asupra funcționării SECA și:
- (a) sistemul de azil sau de primire al statului membru respectiv este supus unei presiuni disproporționate care impune sarcini extrem de împovărătoare și urgente asupra acestui sistem, iar statul membru respectiv nu ia suficiente măsuri pentru a face față presiunii respective, inclusiv prin faptul că nu solicită asistență operațională și tehnică în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau nu acceptă o propunere a agenției de a acorda astfel de asistență din proprie inițiativă în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d); sau
 - (b) statul membru respectiv nu respectă recomandările Comisiei menționate la articolul 15 alineatul (5).

Consiliul transmite deciziile menționate la primul paragraf Parlamentului European.

- (2) În termen de trei zile lucrătoare de la data adoptării de către Consiliu a unei decizii astfel cum se menționează la alineatul (1), directorul executiv stabilește detaliile punerii în practică a respectivei decizii a Consiliului. În paralel, directorul executiv întocmește un plan operațional și îl prezintă statului membru în cauză. Directorul executiv și statul membru în cauză convin asupra planului operațional în termen de trei zile lucrătoare de la data prezentării acestuia.
- (3) Agenția trimite experții necesari din rezerva de intervenție pentru azil, precum și experți din rândul propriului său personal, în conformitate cu articolul 20 alineatul (3). După caz, agenția poate trimite echipe suplimentare de sprijin pentru azil.
- (4) Statul membru în cauză se conformează deciziei Consiliului menționată la alineatul (1). În acest scop, acesta cooperează cu agenția și întreprinde imediat acțiunile necesare pentru a facilita punerea în aplicare a respectivei decizii și punerea în practică a măsurilor prevăzute în decizie și în planul operațional, fără a se aduce atingere competenței sale de a lua decizii în privința cererilor individuale de protecție internațională.

- (5) În scopul prezentului articol, statele membre pun la dispoziție în vederea trimiterii experții din rezerva de intervenție pentru azil, conform deciziei directorului executiv, și nu pot invoca situația excepțională menționată la articolul 19 alineatul (3) sau (8). Statul membru gazdă nu trimite experți care fac parte din contribuția sa fixă la rezerva de intervenție pentru azil.

Articolul 23

Echipamente tehnice

- (1) Fără a aduce atingere obligației statului membru gazdă de a furniza instalațiile și echipamentele de care este nevoie pentru ca agenția să poată acorda asistența operațională și tehnică necesară, agenția își poate trimite propriile echipamente în statul membru gazdă, inclusiv la cererea acestuia, în măsura în care echipele de sprijin pentru azil ar putea avea nevoie de astfel de echipamente și în măsura în care astfel de echipamente ar putea completa echipamentele puse deja la dispoziție de statul membru gazdă sau de alte organe, oficii și agenții ale Uniunii.
- (2) Agenția poate achiziționa sau închiria echipamente tehnice pe baza unei decizii a directorului executiv, adoptată în consultare cu Consiliul de administrație. Orice achiziție sau închiriere de echipamente tehnice este precedată de o analiză detaliată a nevoilor și a raportului costuri-beneficii. Orice cheltuieli legate de o astfel de achiziție sau închiriere se prevăd în bugetul agenției în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

- (3) Agenția asigură securitatea echipamentelor sale pe parcursul întregului ciclu de viață al echipamentelor.

Articolul 24

Punctul de contact național

Fiecare stat membru desemnează un punct de contact național pentru comunicarea cu agenția cu privire la toate chestiunile legate de asistența operațională și tehnică astfel cum se menționează la articolele 16 și 22.

Articolul 25

Ofițerul coordonator al agenției

- (1) Agenția asigură punerea în aplicare operațională a tuturor aspectelor organizatorice, inclusiv prezența membrilor personalului agenției, legate de trimiterea echipelor de sprijin pentru azil pe tot parcursul procesului de acordare a asistenței operaționale și tehnice în temeiul articolului 16 sau 22.
- (2) Directorul executiv desemnează unul sau mai mulți experți din personalul agenției care să acționeze sau să fie trimiși ca ofițeri coordonatori în sensul alineatului (1). Directorul executiv informează statul membru gazdă cu privire la o astfel de desemnare.

- (3) Ofițerul coordonator promovează cooperarea și coordonarea între statul membru gazdă și statele membre participante. Ofițerul coordonator are în special următoarele sarcini:
- (a) acționează ca interfață între agenție, statul membru gazdă și experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil, acordând asistență, în numele agenției, cu privire la toate chestiunile legate de condițiile trimiterii experților;
 - (b) monitorizează punerea corectă în aplicare a planului operațional;
 - (c) acționează în numele agenției în toate aspectele legate de trimiterea echipelor de sprijin pentru azil și raportează agenției cu privire la toate aspectele respective;
 - (d) raportează directorului executiv în cazul în care planul operațional nu este pus în aplicare în mod corespunzător.
- (4) Directorul executiv îl poate autoriza pe ofițerul coordonator să ofere asistență pentru soluționarea diferendelor legate de punerea în aplicare a planului operațional și de trimiterea echipelor de sprijin pentru azil.
- (5) În vederea îndeplinirii sarcinilor sale, ofițerul coordonator colaborează îndeaproape cu autoritățile naționale competente și primește instrucțiuni doar din partea directorului executiv.

Articolul 26
Răspunderea civilă

- (1) Statul membru gazdă este responsabil de orice prejudiciu provocat în exercițiul funcțiunii de experții care fac parte dintr-o echipă de sprijin pentru azil ce desfășoară operațiuni pe teritoriul său, în conformitate cu dreptul său intern.
- (2) În cazul în care un astfel de prejudiciu este provocat din neglijență gravă sau în urma abaterilor săvârșite cu intenție de experții care fac parte dintr-o echipă de sprijin pentru azil, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine sau agenției să îi ramburseze sumele pe care le-a plătit persoanelor vătămate sau persoanelor îndreptățite să primească astfel de sume în numele acestora.
- (3) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, fiecare stat membru renunță la orice cereri de rambursare adresate statului membru gazdă sau oricărui alt stat membru pentru orice prejudiciu pe care l-a suferit, cu excepția cazului în care prejudiciul a fost provocat din neglijență gravă sau în urma unor abateri săvârșite cu intenție.
- (4) Orice diferend între statele membre sau între un stat membru și agenție în legătură cu aplicarea alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol care nu poate fi soluționat prin negocieri între ele este înaintat de către acestea CJUE în conformitate cu articolul 273 din TFUE.

- (5) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, agenția suportă costurile ocazionate de prejudiciile provocate echipamentelor sale în cursul trimiterii, cu excepția cazului în care prejudiciul a fost provocat din neglijență gravă sau în urma unor abateri săvârșite cu intenție.

Articolul 27

Răspunderea penală

Pe durata trimiterii echipelor de sprijin pentru azil, experții trimiși sunt tratați în același mod ca și funcționarii statului membru gazdă în ceea ce privește eventualele infracțiuni care ar putea fi comise împotriva lor sau de către ei.

Articolul 28

Costuri

- (1) Agenția acoperă costurile suportate de experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil, în special:
- (a) costurile legate de deplasarea din statul membru de origine în statul membru gazdă, deplasarea din statul membru gazdă în statul membru de origine și deplasarea în interiorul statului membru gazdă în scopul trimiterii;
 - (b) costurile legate de vaccinări;

- (c) costurile legate de nevoile speciale de asigurare;
 - (d) costurile legate de asistența medicală;
 - (e) diurne, inclusiv costurile legate de cazare;
 - (f) costurile legate de echipamentele tehnice ale agenției.
 - (g) onorariile experților;
 - (h) costurile de transport, inclusiv costurile legate de închirierea de autoturisme și toate costurile conexe, cum ar fi asigurarea, carburantul și taxele rutiere;
 - (i) costurile telecomunicațiilor.
- (2) Consiliul de administrație stabilește norme detaliate, pe care le actualizează după caz, cu privire la plata costurilor suportate de experți în conformitate cu alineatul (1).

Capitolul 7

Schimbul de informații și protecția datelor

Articolul 29

Sistemele de schimb de informații

- (1) Agenția înlesnește schimbul de informații relevante pentru sarcinile sale cu Comisia și statele membre și, dacă este cazul, cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii.

- (2) În cooperare cu Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA), instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1726 al Parlamentului European și al Consiliului¹, agenția dezvoltă și exploatează un sistem informatic prin care să se poată face schimb de informații clasificate în conformitate cu Decizia 2013/488/UE a Consiliului² și cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei³ și de date cu caracter personal astfel cum sunt menționate la articolele 31 și 32 din prezentul regulament cu actorii menționați la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 30

Protecția datelor

- (1) Atunci când prelucrează date cu caracter personal, agenția aplică Regulamentul (UE) 2018/1725.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1726 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 și a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 (JO L 295, 21.11.2018, p. 99).

² Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

³ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

- (2) Consiliul de administrație adoptă măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/1725 de către agenție, inclusiv măsuri referitoare la desemnarea unui responsabil cu protecția datelor al agenției. Măsurile respective se stabilesc după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (3) Fără a aduce atingere articolelor 31 și 32, agenția poate prelucra date cu caracter personal în scopurile administrative necesare legate de personal.
- (4) Sunt interzise transferul datelor cu caracter personal prelucrate de agenție și transferul ulterior de către statele membre al datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentului regulament către autorități ale țărilor terțe sau către părți terțe, inclusiv organizații internaționale.
- (5) Prin derogare de la alineatul (4), sub rezerva consimțământului liber și în cunoștință de cauză al resortisantului țării terțe identificat cu unicul scop de a efectua o procedură de relocare, agenția poate transfera organizațiilor internaționale relevante numele complet al acestuia, informații privind desfășurarea procedurii de relocare în care este implicat și informații privind rezultatul acestei proceduri de relocare, în măsura în care acest lucru este necesar în acest scop. Astfel de date cu caracter personal nu sunt prelucrate ulterior în niciun alt scop și nu sunt transferate mai departe.

- (6) Atunci când experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil prelucrează datele cu caracter personal în conformitate cu instrucțiunile statului membru gazdă în cursul acordării de asistență operațională și tehnică acelui stat membru, se aplică Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 31

Scopurile prelucrării datelor cu caracter personal

- (1) Agenția prelucrează date cu caracter personal numai în măsura în care este necesar și în următoarele scopuri:
- (a) pentru a acorda asistență operațională și tehnică în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) și articolul 21 alineatele (2) și (3);
 - (b) pentru a verifica eșantioanele de cazuri în scopul monitorizării astfel cum se menționează la articolul 14;
 - (c) pentru facilitarea schimbului de informații cu autoritățile naționale competente, cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, cu Europol sau Eurojust în conformitate cu articolul 37 și în cadrul obținerii de informații în cursul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 21 alineatul (3), în cazul în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor lor în conformitate cu mandatele lor;

- (d) pentru analizarea informațiilor privind situația în materie de azil astfel cum se menționează la articolul 5;
 - (e) pentru a acorda asistență statelor membre în acțiunile lor privind relocarea.
- (2) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal se efectuează cu respectarea principiului proporționalității și este strict limitată la datele cu caracter personal necesare pentru scopurile menționate la alineatul (1).
- (3) Statele membre sau alte organe, oficii și agenții ale Uniunii care transmit agenției date cu caracter personal transferă date agenției exclusiv în scopurile menționate la alineatul (1). Prelucrarea datelor cu caracter personal păstrate în alte scopuri decât cele menționate la alineatul (1) este interzisă.
- (4) La momentul transferării datelor cu caracter personal, statele membre sau alte organe, oficii și agenții ale Uniunii care furnizează agenției date cu caracter personal, pot indica, în termeni generali sau specifici, orice restricție privind accesul sau utilizarea, inclusiv în ceea ce privește transferul, ștergerea sau distrugerea. Dacă astfel de restricții devin necesare după transferul datelor cu caracter personal, statul membru sau organul, oficiul sau agenția în cauză a Uniunii informează agenția în consecință. Agenția se conformează acestor restricții.

Articolul 32

Prelucrarea datelor cu caracter personal pentru acordarea de asistență operațională și tehnică și în contextul relocării

- (1) Prelucrarea de către agenție a datelor cu caracter personal care au fost colectate de către statele membre sau care i-au fost transmise de către acestea ori de către personalul său propriu în contextul acordării de asistență operațională și tehnică statelor membre și în contextul relocării se limitează la următoarele date privind resortisanții țărilor terțe:
- (a) numele complet;
 - (b) data și locul nașterii;
 - (c) locul de reședință sau de ședere;
 - (d) sexul;
 - (e) vârsta;
 - (f) naționalitatea;
 - (g) profesia;
 - (h) educația;
 - (i) membrii familiei;

- (j) data și locul sosirii;
 - (k) amprentele digitale;
 - (l) datele imaginilor faciale; și
 - (m) statutul în ceea ce privește protecția internațională.
- (2) Agenția poate prelucra datele cu caracter personal menționate la alineatul (1) în cazul în care acest lucru este necesar pentru unul din următoarele scopuri:
- (a) pentru a adopta o măsură operațională și tehnică în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (a), (b), (c), (g) sau (h);
 - (b) pentru a transmite respectivele date cu caracter personal către Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, Europol sau Eurojust pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin acestora în conformitate cu mandatele lor și în conformitate cu articolul 30;
 - (c) pentru a transmite respectivele date cu caracter personal către autoritățile naționale responsabile în materie de azil și imigrație și către alte servicii relevante în conformitate cu dreptul intern și cu normele în materie de protecție a datelor de la nivel național și de la nivelul Uniunii;
 - (d) pentru analizarea informațiilor privind situația azilului astfel cum se menționează la articolul 5;
 - (e) pentru a acorda asistență statelor membre în acțiunile lor privind relocarea.

- (3) În cazul în care acest lucru este strict necesar pentru o măsură operațională și tehnică în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (c), sau în scopul menționat la alineatul (2) litera (e) de la prezentul articol, agenția poate, în legătură cu un caz specific, prelucra datele cu caracter personal necesare pentru a evalua dacă un resortisant al unei țări terțe se califică pentru protecție internațională și datele cu caracter personal privind starea de sănătate sau vulnerabilitățile specifice ale unui resortisant al unei țări terțe. Respectivele date cu caracter personal sunt puse numai la dispoziția personalului care, în cazul respectiv, are nevoie să le cunoască. Personalul respectiv garantează confidențialitatea datelor respective. Astfel de date cu caracter personal nu sunt prelucrate ulterior sau transferate mai departe.
- (4) Agenția șterge datele cu caracter personal de îndată ce le-a transmis Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, Europol, Eurojust sau autorităților naționale competente ori de îndată ce au fost utilizate pentru analiza informațiilor privind situația în materie de azil astfel cum se menționează la articolul 5. În orice situație, perioada de stocare nu depășește 30 de zile de la data la care agenția colectează sau primește respectivele date cu caracter personal. Agenția anonimizează datele cu caracter personal în cadrul analizei informațiilor privind situația în materie de azil menționată la articolul 5.
- (5) Agenția elimină datele cu caracter personal obținute în scopul menționat la articolul 31 alineatul (1) litera (e) de îndată ce nu mai sunt necesare în scopul pentru care au fost obținute și, în orice caz, cel târziu la 30 de zile de la data la care resortisantul țării terțe a fost relocat.

- (6) Fără a aduce atingere altor drepturi prevăzute în regulamentul (UE) 2016/679 și în plus față de informațiile menționate la articolul 13 din regulamentul respectiv, experții care fac parte din echipele de sprijin pentru azil care transmit date cu caracter personal în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol furnizează resortisanților țărilor terțe, în momentul colectării datelor cu caracter personal ale acestora, datele de contact ale autorității de supraveghere competente responsabile cu monitorizarea și cu asigurarea respectării regulamentului respectiv.

Articolul 33

Cooperarea cu Danemarca

Agenția facilitează cooperarea operațională cu Danemarca, inclusiv schimbul de informații și de bune practici referitoare la aspecte care intră sub incidența activităților sale.

Articolul 34

Cooperarea cu țările asociate

- (1) Agenția este deschisă participării Elveției, Islandei, Liechtensteinului și Norvegiei.

- (2) Natura, amplitudinea și modul în care Elveția, Islanda, Liechtenstein și Norvegia urmează să participe la activitatea agenției sunt stabilite prin acordurile pertinente. Acordurile respective includ dispoziții legate de participarea la inițiativele întreprinse de agenție, contribuțiile financiare, participarea la reuniunile Consiliului de administrație și politica de personal. În ceea ce privește aspectele legate de personal, acordurile respectă Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”) și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „Regimul aplicabil celorlalți agenți”), stabilite în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului¹.

Articolul 35

Cooperarea cu țările terțe

- (1) În chestiuni legate de activitățile sale și în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, agenția înlesnește și încurajează cooperarea operațională între statele membre și țările terțe, în cadrul politicii externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale, și în cooperare cu SEAE. Agenția și statele membre promovează și respectă norme și standarde care fac parte din dreptul Uniunii, inclusiv atunci când desfășoară activități pe teritoriul țărilor terțe.

¹ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

- (2) Agenția poate coopera cu autoritățile țărilor terțe competente în domeniile reglementate de prezentul regulament, cu sprijinul delegațiilor Uniunii și în coordonare cu acestea, în special în vederea promovării standardelor Uniunii în materie de azil, a acordării de asistență țărilor terțe în ceea ce privește cunoștințele de specialitate și consolidarea capacităților pentru propriile lor sisteme de azil și de primire și în vederea implementării programelor de dezvoltare regională și de protecție și a altor acțiuni. Agenția poate desfășura o astfel de cooperare în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu autoritățile respective în conformitate cu dreptul și politicile Uniunii. Consiliul de administrație decide cu privire la acordurile de lucru respective, care se supun aprobării prealabile a Comisiei. Agenția informează Parlamentul European și Consiliul înainte de încheierea unui acord de lucru.
- (3) În cadrul cooperării cu țările terțe, agenția poate sprijini un stat membru în punerea în aplicare a mecanismelor de relocare, la cererea statului membru în cauză.
- (4) În cadrul politicii externe a Uniunii, agenția participă, după caz, la punerea în aplicare a acordurilor internaționale încheiate de Uniune cu țările terțe în domeniile reglementate de prezentul regulament.

- (5) Agenția poate beneficia de finanțare din partea Uniunii în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politica externă a Uniunii. Agenția poate iniția și finanța proiecte de asistență tehnică în țări terțe, în domeniile reglementate de prezentul regulament.
- (6) Agenția informează Parlamentul European cu privire la activitățile realizate în temeiul prezentului articol prin intermediul raportului său anual privind situația în materie de azil din Uniune menționat la articolul 69. Raportul respectiv include și o evaluare a cooperării cu țările terțe.

Articolul 36

Ofițerii de legătură din țările terțe

- (1) Agenția poate trimite experți din cadrul personalului propriu pentru a servi drept ofițeri de legătură. Ofițerii de legătură beneficiază de cel mai înalt grad de protecție atunci când își îndeplinesc sarcinile în țări terțe. Ofițerii de legătură sunt trimiși doar în țări terțe în care practicile referitoare la migrație și azil respectă standarde inderogabile de protecție a drepturilor omului.
- (2) În cadrul politicii externe a Uniunii, se acordă prioritate trimerii de ofițeri de legătură în țările terțe care, pe baza analizei informațiilor privind situația în materie de azil a acestora menționată la articolul 5, constituie țări de origine sau de tranzit în ceea ce privește migrația legată de azil. Trimiterea ofițerilor de legătură se supune aprobării Consiliului de administrație.

- (3) Sarcinile ofițerilor de legătură includ, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, stabilirea și menținerea de contacte cu autoritățile competente din țările terțe în care sunt trimiși cu scopul de a aduna informații, contribuirea la stabilirea unei gestionări a migrației care să țină seama de aspectele referitoare la protecție și, după caz, înlesnirea accesului la căile legale spre Uniune pentru persoanele care au nevoie de protecție, inclusiv prin intermediul relocării. Ofițerii de legătură acționează în strânsă coordonare cu delegațiile Uniunii și, după caz, cu organizațiile și organismele internaționale, în special cu UNHCR.
- (4) Decizia agenției de a trimite ofițeri de legătură în țări terțe trebuie să primească în prealabil avizul Comisiei. Parlamentul European este informat în consecință pe deplin și fără întârziere.

Articolul 37

Cooperarea cu organele, oficiile și agențiile Uniunii

- (1) Agenția cooperează cu organele, oficiile și agențiile Uniunii care desfășoară activități legate de domeniul său de activitate, în special cu organele, oficiile și agențiile din domeniul justiției și afacerilor interne care au competențe în domeniile reglementate de prezentul regulament.

- (2) Sub rezerva aprobării prealabile a Comisiei, cooperarea menționată la alineatul (1) se desfășoară în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu organele, oficiile și agențiile Uniunii menționate la alineatul respectiv. Agenția informează Parlamentul European și Consiliul în legătură cu orice astfel de acord de lucru.
- (3) Cooperarea menționată la alineatul (1) creează sinergii între organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii și se evită dublarea eforturilor în cadrul activităților efectuate de fiecare organ, oficiu sau agenție a Uniunii în temeiul mandatului său.

Articolul 38

Cooperarea cu UNHCR și alte organizații internaționale

Agenția cooperează cu organizații internaționale, în special cu UNHCR, în domeniile reglementate de prezentul regulament, în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu astfel de organizații, în conformitate cu tratatele și cu instrumentele care stabilesc competența unor astfel de organizații. Consiliul de administrație decide cu privire la acordurile de lucru, care se supun aprobării prealabile a Comisiei. Agenția informează Parlamentul European și Consiliul în legătură cu orice astfel de acord de lucru.

Capitolul 8

Organizarea agenției

Articolul 39

Structura administrativă și de conducere

Structura administrativă și de conducere a agenției cuprinde:

- (a) un consiliu de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 41;
- (b) un director executiv, căruia îi revin responsabilitățile prevăzute la articolul 47;
- (c) un director executiv adjunct, astfel cum se prevede la articolul 48;
- (d) un ofițer pentru drepturile fundamentale, astfel cum se prevede la articolul 49; și
- (e) un forum consultativ, astfel cum se prevede la articolul 50.

Articolul 40

Componența Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este format din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și din doi reprezentanți ai Comisiei. Fiecare dintre reprezentanții respectivi are drept de vot.
- (2) Din Consiliul de administrație face parte și un reprezentant al UNHCR. Reprezentantul respectiv nu are drept de vot.
- (3) Pentru fiecare membru al Consiliului de administrație există un membru supleant. Membrul supleant îl reprezintă pe membrul titular al Consiliului de administrație atunci când acesta lipsește.
- (4) Membrii Consiliului de administrație și supleanții lor sunt numiți în funcție de cunoștințele și competența lor în domeniul azilului, ținând cont de competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante. Toate părțile implicate urmăresc realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și a femeilor în Consiliul de administrație.
- (5) Durata mandatului membrilor Consiliului de administrație este de patru ani. Mandatul respectiv poate fi reînnoit. La expirarea mandatului sau în cazul demisiei, membrii rămân în funcție până la reînnoirea mandatului lor sau până la înlocuirea lor.

Articolul 41

Funcțiile Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație definește orientările generale pentru activitățile agenției și se asigură că agenția își îndeplinește sarcinile. În special, Consiliul de administrație:
- (a) adoptă bugetul anual al agenției cu o majoritate de două treimi din membrii săi cu drept de vot și exercită alte funcții cu privire la bugetul agenției în conformitate cu capitolul 9;
 - (b) adoptă un raport anual consolidat referitor la activitățile agenției și îl transmite, până la data de 1 iulie a fiecărui an, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi și îl publică;
 - (c) adoptă normele financiare aplicabile agenției în conformitate cu articolul 56;
 - (d) ia toate deciziile în vederea îndeplinirii mandatului agenției, astfel cum este stabilit în prezentul regulament;
 - (e) adoptă o strategie antifraudă proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare în cadrul strategiei respective;

- (f) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în cazul membrilor săi;
- (g) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și diseminare menționate la articolul 2 alineatul (2), pe baza unei analize a necesităților;
- (h) adoptă regulamentul său de procedură;
- (i) în conformitate cu alineatul (2), exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate înputernicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți (denumite în continuare „competențele de autoritate înputernicită să facă numiri”);
- (j) adoptă norme adecvate de punere în aplicare pentru a pune în aplicare Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;
- (k) numește directorul executiv și directorul executiv adjunct, exercită autoritate disciplinară asupra acestora și, dacă este cazul, le prelungește mandatul sau îi demite din funcție în conformitate cu articolul 46 sau 48, după caz;

- (l) numește ofițerul pentru drepturile fundamentale, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, dintr-o listă de candidați propuși de directorul executiv;
- (m) numește un contabil, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care își îndeplinește îndatoririle în condiții de independență completă;
- (n) adoptă un raport anual privind situația în materie de azil din Uniune în conformitate cu articolul 69;
- (o) ia toate deciziile privind dezvoltarea sistemelor informatice prevăzute în prezentul regulament, inclusiv a portalului de informații menționat la articolul 9 alineatul (2) litera (b);
- (p) adoptă normele detaliate pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, în conformitate cu articolul 63 din prezentul regulament;
- (q) adoptă măsurile necesare pentru aplicarea de către agenție a Regulamentului (UE) 2018/1725, inclusiv măsurile referitoare la numirea responsabilului cu protecția datelor din cadrul agenției;
- (r) adoptă politica de personal a agenției în conformitate cu articolul 60;
- (s) adoptă în fiecare an documentul de programare al agenției în conformitate cu articolul 42;

- (t) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale agenției și, dacă este necesar, privind modificarea acestora;
- (u) se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
- (v) adoptă standardele operaționale, indicatorii, îndrumările și bunele practici elaborate de agenție în conformitate cu articolul 13 alineatul (2);
- (w) aprobă notele de îndrumare referitoare la informațiile privind țara de origine și orice reexaminare sau actualizare a acestor note de îndrumare în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (4);
- (x) adoptă o decizie de stabilire a unei metodologii comune pentru mecanismul de monitorizare menționat la articolul 14;
- (y) adoptă programul de monitorizare a aplicării operaționale și tehnice a SECA în conformitate cu articolul 15 alineatul (1);
- (z) adoptă recomandările care rezultă dintr-un exercițiu de monitorizare în conformitate cu articolul 15 alineatul (4);

- (aa) decide cu privire la profilurile și numărul total al experților care urmează să fie puși la dispoziție pentru echipele de sprijin pentru azil și pentru rezerva de intervenție pentru azil, în conformitate cu articolul 19 alineatele (2) și (6);
 - (ab) adoptă o strategie pentru relațiile cu țările terțe sau cu organizațiile internaționale în privința aspectelor care intră în sfera de competență a agenției, precum și un acord de lucru cu Comisia pentru punerea în aplicare a strategiei;
 - (ac) autorizează și aprobă încheierea acordurilor de lucru în conformitate cu articolele 35, 37 și 38.
- (2) În conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, Consiliul de administrație adoptă o decizie în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și al articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, delegând către directorul executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și stabilind condițiile în care poate fi suspendată respectiva delegare a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri. Directorul executiv este autorizat să subdelege competențele de autoritate împuternicită să facă numiri.
- În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și subdelegarea competențelor de către directorul executiv și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui alt membru al personalului decât directorul executiv.

- (3) Consiliul de administrație poate institui un Comitet executiv de mici dimensiuni, al cărui scop este acela de a acorda sprijin Consiliului de administrație și directorului executiv la pregătirea deciziilor, a programelor și a activităților care urmează să fie adoptate de Consiliul de administrație. În cazul în care este necesar, Comitetul executiv poate lua anumite decizii provizorii urgente în numele Consiliului de administrație, îndeosebi cu privire la aspecte legate de gestionarea administrativă. Comitetul executiv nu ia decizii pentru adoptarea cărora este necesară o majoritate fie de două treimi, fie de trei pătrimi din membrii Consiliului de administrație. Consiliul de administrație poate delega anumite sarcini clar definite Comitetului executiv, în special în cazul în care o astfel de delegare ar îmbunătăți eficiența agenției. Consiliul de administrație nu delegă Comitetului executiv sarcini legate de decizii pentru adoptarea cărora este necesară o majoritate fie de două treimi, fie de trei pătrimi din membrii Consiliului de administrație. În scopul instituirii Comitetului executiv, Consiliul de administrație stabilește regulamentul său de procedură. Respectivul regulament de procedură reglementează, în special, componența și funcțiile Comitetului executiv.

Articolul 42

Programarea multianuală și programele anuale de lucru

- (1) Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, Consiliul de administrație transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un proiect al documentului de programare care conține programarea multianuală și anuală, pe baza unui proiect înaintat de directorul executiv. Consiliul de administrație trimite, de asemenea, orice proiecte actualizate ulterior ale documentului de programare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Consiliul de administrație adoptă documentul de programare cu o majoritate de două treimi din membrii săi cu drept de vot, ținând seama de avizul Comisiei și, în cazul programării multianuale, după consultarea Parlamentului European. Consiliul de administrație înaintează documentul de programare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Documentul de programare devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, se ajustează în consecință.

- (2) Programarea multianuală stabilește programarea strategică globală pe termen mediu și lung, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. Programarea multianuală definește, de asemenea, programarea resurselor, inclusiv un buget multianual și numărul de membri ai personalului.

Programarea multianuală stabilește domeniile strategice de intervenție și explică ce trebuie făcut pentru atingerea obiectivelor pe care le prevede. Programarea multianuală include strategia privind relațiile cu țările terțe și cu organizațiile internaționale menționată la articolul 35 și, respectiv, la articolul 38, acțiunile legate de strategie, precum și precizarea resurselor aferente.

Programarea multianuală se pune în aplicare prin intermediul programelor anuale de lucru. Programarea multianuală se actualizează anual și atunci când este cazul, în special pentru a ține cont de rezultatele evaluării menționate la articolul 70.

- (3) Programul anual de lucru conține obiective detaliate și rezultatele preconizate, inclusiv indicatori de performanță. Programul anual de lucru conține, de asemenea, o descriere a acțiunilor care urmează să fie finanțate și informații care indică resursele financiare și umane alocate fiecărei activități, în conformitate cu principiile întocmirii bugetului și gestionării în funcție de activități. Programul anual de lucru este în concordanță cu programarea multianuală menționată la alineatul (2). Programul anual de lucru indică în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent.
- (4) Atunci când agenției i se încredințează o nouă sarcină, Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru.

Orice modificare substanțială a programului anual de lucru se adoptă prin aceeași procedură ca cea folosită în cazul programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate delega directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

Articolul 43

Președintele Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege dintre membrii săi cu drept de vot un președinte și un vicepreședinte. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot ai Consiliului de administrație.

Vicepreședintele îl înlocuiește automat pe președinte dacă acesta nu își poate îndeplini îndatoririle.

- (2) Mandatul președintelui și al vicepreședintelui are o durată de patru ani și poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă pe durata mandatului lor, încetează să mai fie membri ai Consiliului de administrație, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 44

Reuniunile Consiliului de administrație

- (1) Președintele convoacă reuniunile Consiliului de administrație.
- (2) Directorul executiv ia parte la deliberările Consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

- (3) Reprezentantul UNHCR nu participă la reuniunile în cadrul cărora Consiliul de administrație îndeplinește funcțiile prevăzute la articolul 41 alineatul (1) litera (e), (f), (i), (j), (k), (p), (r), (s), (t) sau (u) și la articolul 41 alineatul (2) și atunci când Consiliul de administrație decide punerea la dispoziție de resurse financiare pentru finanțarea activităților UNHCR astfel cum se prevede la articolul 52 pentru a permite agenției să beneficieze de expertiza UNHCR.
- (4) Consiliul de administrație se întrunește în reuniune ordinară de cel puțin două ori pe an. În plus, Consiliul de administrație se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea unei treimi din membrii săi.
- (5) Consiliul de administrație poate invita orice persoană al cărei aviz poate prezenta interes să participe la reuniunile sale în calitate de observator.
- (6) Danemarca este invitată să trimită un reprezentant care să asiste la reuniunile Consiliului de administrație.
- (7) Membrii și membrii supleanți ai Consiliului de administrație pot fi asistați la reuniuni de consilieri sau de experți, cu respectarea regulamentului de procedură al Consiliului de administrație.
- (8) Agenția asigură secretariatul Consiliului de administrație.

Articolul 45

Regulile de vot ale Consiliului de administrație

- (1) Cu excepția cazului când se prevede altfel, Consiliul de administrație își adoptă deciziile cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot.
- (2) Fiecare membru cu drept de vot dispune de un singur vot. În absența unui membru cu drept de vot, supleantul său poate exercita dreptul de vot al acestuia.
- (3) Președintele participă la vot.
- (4) Directorul executiv nu participă la vot.
- (5) Reprezentanții statelor membre care nu participă integral la acquis-ul Uniunii în materie de azil nu participă la vot în cazurile în care Consiliul de administrație trebuie să adopte standarde operaționale, indicatori, îndrumări sau bune practici ce se referă exclusiv la un instrument al Uniunii în materie de azil care nu este obligatoriu pentru statele membre pe care le reprezintă.
- (6) Regulamentul de procedură al Consiliului de administrație detaliază modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru.

Articolul 46
Directorul executiv

- (1) Directorul executiv este membru al personalului și este recrutat ca agent temporar al agenției în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Comisia propune cel puțin trei candidați pentru postul de director executiv pe baza unei liste întocmite în urma publicării postului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, în alte publicații sau pe pagini de internet.
- (3) Consiliul de administrație numește directorul executiv pe criterii de merit, pe baza calităților administrative și de conducere de nivel înalt dovedite și a experienței profesionale în posturi de conducere în domeniul migrației și azilului. Înainte de a fi numiți în funcție, candidații propuși de Comisie sunt invitați să facă o declarație în fața comisiei sau comisiilor competente ale Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii comisiei sau comisiilor respective.

În urma unei astfel de declarații, Parlamentul European adoptă un aviz în care își formulează opiniile și în care poate menționa un candidat preferat.

Consiliul de administrație numește directorul executiv ținând seama de avizul Parlamentului European menționat la al doilea paragraf.

În cazul în care Consiliul de administrație ia decizia de a numi alt candidat decât candidatul pe care Parlamentul European l-a menționat ca fiind preferatul său, Consiliul de administrație informează în scris Parlamentul European și Consiliul cu privire la modul în care s-a ținut seama de avizul Parlamentului European.

În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, agenția este reprezentată de președintele Consiliului de administrație.

- (4) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la sfârșitul perioadei respective, Comisia realizează o evaluare care ține seama de o evaluare a performanțelor directorului executiv, precum și de sarcinile și provocările viitoare ale agenției.
- (5) La propunerea Comisiei, care ține cont de evaluarea menționată la alineatul (4), Consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.

- (6) Consiliul de administrație informează Parlamentul European dacă intenționează să prelungească mandatul directorului executiv. Cu o lună înainte de o astfel de prelungire, directorul executiv poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei sau comisiilor competente a Parlamentului și să răspundă la întrebările adresate de membrii comisiei sau comisiilor respective.
- (7) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post după încheierea perioadei totale a mandatului său.
- (8) Directorul executiv poate fi demis din funcție numai printr-o decizie a Consiliului de administrație, la propunerea Comisiei.
- (9) Consiliul de administrație adoptă deciziile referitoare la numirea, la prelungirea mandatului sau la demiterea din funcție a directorului executiv cu o majoritate de două treimi din membrii săi cu drept de vot.

Articolul 47

Responsabilitățile directorului executiv

- (1) Directorul executiv conduce agenția. Directorul executiv răspunde în fața Consiliului de administrație.

- (2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și ale Consiliului de administrație, directorul executiv își îndeplinește atribuțiile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern și de la nicio instituție, nicio persoană și de la niciun organism.
- (3) Directorul executiv prezintă Parlamentului European un raport privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, atunci când este invitat să facă acest lucru. Consiliul îl poate invita pe directorul executiv să prezinte un raport referitor la modul în care și-a îndeplinit atribuțiile.
- (4) Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.
- (5) Directorul executiv răspunde de punerea în aplicare a sarcinilor atribuite agenției prin prezentul regulament. În special, directorul executiv are următoarele sarcini:
 - (a) se ocupă de administrarea curentă a agenției;
 - (b) pune în aplicare deciziile adoptate de Consiliul de administrație;
 - (c) pregătește documentele de programare menționate la articolul 42 și le transmite Consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
 - (d) pune în aplicare documentele de programare menționate la articolul 42 și raportează Consiliului de administrație cu privire la punerea în aplicare a acestora;

- (e) pregătește rapoartele anuale consolidate referitoare la activitățile agenției și le prezintă, spre adoptare, Consiliului de administrație;
- (f) pregătește un plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor de audit și ale evaluărilor interne sau externe, precum și a investigațiilor desfășurate de OLAF, și prezintă Comisiei de două ori pe an un raport privind progresele înregistrate și prezintă periodic rapoarte Consiliului de administrație și, dacă este cazul, Comitetului executiv;
- (g) fără a aduce atingere competenței de investigare a OLAF, protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale, prin verificări eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare efective, proporționale și cu efect de descurajare;
- (h) pregătește strategia agenției de combatere a fraudei și o prezintă spre aprobare Consiliului de administrație;
- (i) pregătește proiectul de norme financiare aplicabile agenției;
- (j) întocmește proiectele provizorii de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției în conformitate cu articolul 53 și execută bugetul acesteia;

- (k) exercită competențele prevăzute la articolul 60 cu privire la personalul agenției;
- (l) ia toate deciziile privind gestionarea sistemelor informatice prevăzute în prezentul regulament, inclusiv a portalului de informații menționat la articolul 9 alineatul (2) litera (b);
- (m) ia toate deciziile privind gestionarea structurilor interne ale agenției;
- (n) elaborează rapoarte referitoare la situația din țările terțe, astfel cum se menționează la articolul 9;
- (o) prezintă analiza comună și notele de îndrumare Consiliului de administrație în conformitate cu articolul 11 alineatul (2);
- (p) înființează echipe de experți în sensul articolelor 14 și 15, alcătuite din experți care provin din rândul personalului agenției, al Comisiei și, în cazul în care este necesar, din statele membre, precum și din UNHCR, în calitate de observatori;
- (q) inițiază un exercițiu de monitorizare, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2);
- (r) în contextul unui exercițiu de monitorizare, transmite constatările și proiectele de recomandări statului membru în cauză și, ulterior, Consiliului de administrație, în conformitate cu articolul 15 alineatele (3) și (4);
- (s) prezintă rapoarte Consiliului de administrație și Comisiei în conformitate cu articolul 4 alineatul (5);

- (t) evaluează, aprobă și coordonează solicitările de asistență operațională și tehnică în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) și cu articolul 20;
- (u) asigură punerea în aplicare a planurilor operaționale menționate la articolul 18;
- (v) asigură coordonarea activităților agenției desfășurate de echipele de sprijin pentru gestionarea migrației cu Comisia și alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1);
- (w) asigură punerea în aplicare a deciziei Consiliului astfel cum se menționează la articolul 22 alineatul (2);
- (x) decide, în consultare cu Consiliul de administrație, cu privire la achiziționarea sau închirierea de echipamente tehnice în conformitate cu articolul 23 alineatul (2);
- (y) propune o listă de candidați pentru numirea în funcția de ofițer pentru drepturile fundamentale în conformitate cu articolul 49 alineatul (1);
- (z) desemnează un ofițer coordonator al agenției în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

Articolul 48

Directorul executiv adjunct

- (1) Directorul executiv este asistat de un director executiv adjunct în conducerea agenției și în îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 47 alineatul (5). Dacă directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, directorul executiv adjunct îl înlocuiește.
- (2) Consiliul de administrație numește directorul executiv adjunct la propunerea directorului executiv. Directorul executiv adjunct este numit pe criterii de merit, pe baza competențelor administrative și de conducere corespunzătoare și a experienței profesionale relevante în domeniul azilului. Directorul executiv propune cel puțin trei candidați pentru postul de director executiv adjunct. Consiliul de administrație are competența de a prelungi mandatul directorului executiv adjunct sau de a-l demite din funcție, la propunerea directorului executiv. Directorului executiv adjunct i se aplică *mutatis mutandis* articolul 46 alineatele (1), (4), (7) și (9).

Articolul 49

Ofițerul pentru drepturile fundamentale

- (1) Consiliul de administrație numește un ofițer pentru drepturile fundamentale dintr-o listă de candidați propuși de directorul executiv. Ofițerul pentru drepturile fundamentale are calificările și experiența necesare în domeniul drepturilor fundamentale și al azilului.
- (2) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este independent în exercitarea sarcinilor sale și este subordonat direct Consiliului de administrație.
- (3) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este responsabil cu asigurarea respectării drepturilor fundamentale de către agenție în toate activitățile sale și cu promovarea respectării drepturilor fundamentale de către agenție. De asemenea, ofițerul pentru drepturile fundamentale este responsabil de punerea în aplicare a mecanismului de gestionare a plângerilor menționat la articolul 51.
- (4) Ofițerul pentru drepturile fundamentale cooperează cu forumul consultativ.

- (5) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este consultat, printre altele, cu privire la planurile operaționale astfel cum sunt menționate la articolul 18, evaluarea asistenței operaționale și tehnice acordate de agenție, codul de conduită menționat la articolul 58 și programa europeană de formare în domeniul azilului menționată la articolul 8 alineatul (3). Ofițerul pentru drepturile fundamentale are acces la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale legate de toate activitățile agenției, inclusiv prin organizarea de vizite, cu consimțământul statelor membre în cauză, în locurile în care agenția desfășoară activități operaționale.

Articolul 50

Forumul consultativ

- (1) Agenția menține un dialog strâns cu organizațiile relevante ale societății civile și alte organisme competente relevante care desfășoară activități în domeniul politicii în materie de azil la nivel local, regional, național, la nivelul Uniunii sau la nivel internațional. În acest scop, agenția instituie un forum consultativ.
- (2) Forumul consultativ constituie un mijloc de a schimba informații și de a împărtăși cunoștințele. Forumul consultativ asigură un dialog strâns între agenție și organizațiile și organismele relevante menționate la alineatul (1).

- (3) Agenția invită Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, UNHCR și alte organizații și organisme relevante menționate la alineatul (1) să participe la forumul consultativ.

La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide asupra componenței forumului consultativ, inclusiv asupra unor grupuri de consultare constituite pe criterii tematice sau geografice și asupra condițiilor pentru transmiterea informațiilor către acesta. După consultarea Consiliului de administrație și a directorului executiv, forumul consultativ își stabilește metodele de lucru, inclusiv grupurile de lucru constituite pe criterii tematice sau geografice, după cum se consideră necesar și util.

- (4) Forumul consultativ oferă consiliere directorului executiv și Consiliului de administrație în privința aspectelor legate de azil, în conformitate cu nevoile specifice ale agenției în domeniile identificate ca prioritare pentru activitatea acesteia.

- (5) În special, forumul consultativ:

- (a) prezintă sugestii Consiliului de administrație cu privire la programarea anuală și multianuală menționată la articolul 42;
- (b) oferă feedback Consiliului de administrație și sugerează măsurile care trebuie luate ca urmare a raportului anual privind situația în materie de azil din Uniune menționat la articolul 69; și

- (c) comunică directorului executiv și Consiliului de administrație concluziile și recomandările conferințelor, seminarelor și reuniunilor și constatările rezultate din studiile sau munca de teren efectuată de către oricare dintre organizațiile sau organismele membre ale forumului consultativ care sunt relevante pentru activitatea agenției.
- (6) Forumul consultativ este consultat cu privire la pregătirea, adoptarea și punerea în aplicare a strategiei privind drepturile fundamentale menționată la articolul 57 alineatul (3) și codul de conduită menționat la articolul 58, instituirea mecanismului de gestionare a plângerilor menționat la articolul 51 și elaborarea programei europene de formare în domeniul azilului menționată la articolul 8 alineatul (3).
- (7) Forumul consultativ se reunește în sesiune plenară cel puțin o dată pe an și organizează reuniuni pentru grupurile de consultare constituite pe criterii tematice sau geografice, în funcție de necesități.

Articolul 51

Mecanismul de gestionare a plângerilor

- (1) Agenția instituie un mecanism de gestionare a plângerilor pentru a asigura respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției.

- (2) Orice persoană direct afectată de acțiunile experților care fac parte dintr-o echipă de sprijin pentru azil și care consideră că drepturile sale fundamentale au fost încălcate ca urmare a acțiunilor respective sau orice terț care reprezintă o astfel de persoană poate transmite agenției o plângere în scris.
- (3) Sunt admisibile numai plângerile motivate referitoare la încălcări concrete ale drepturilor fundamentale. Nu sunt admisibile plângerile prin care se contestă o decizie a unei autorități naționale cu privire la o cerere individuală de protecție internațională. De asemenea, nu sunt admisibile plângerile anonime, abuzive, răuvoitoare, neserioase, ofensatoare, ipotetice sau inexacte.
- (4) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este responsabil cu gestionarea plângerilor primite de agenție, pe care le tratează în conformitate cu dreptul la bună administrare. În acest scop, ofițerul pentru drepturile fundamentale:
- (a) analizează admisibilitatea unei plângeri;
 - (b) înregistrează plângerile admisibile;
 - (c) transmite directorului executiv toate plângerile înregistrate;
 - (d) transmite statului membru de origine plângerile referitoare la experții care fac parte din echipa de sprijin pentru azil;

- (e) informează autoritatea relevantă sau organul competent în materie de drepturi fundamentale dintr-un stat membru cu privire la plângere; și
 - (f) înregistrează măsurile subsecvente adoptate de agenție sau de statul membru în cauză și asigură punerea lor în practică.
- (5) În conformitate cu dreptul la bună administrare, dacă o plângere este admisibilă, reclamantul este informat că plângerea a fost înregistrată, că s-a inițiat o evaluare și că se va transmite un răspuns de îndată ce va fi disponibil. În cazul în care plângerea este transmisă unei autorități naționale sau unui organism național, reclamantului i se comunică datele de contact ale autorității sau ale organismului respectiv. În cazul în care o plângere nu este admisibilă, reclamantul este informat cu privire la motivele inadmisibilității și, dacă este posibil, cu privire la alte modalități de rezolvare a nemulțumirilor sale. Toate deciziile sunt transmise în scris și sunt motivate.
- (6) În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un membru al personalului agenției, directorul executiv se asigură că sunt luate măsurile subsecvente adecvate, în consultare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, inclusiv măsuri de natură disciplinară, dacă este cazul. Într-un termen stabilit, directorul executiv îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale cu privire la constatările la care a ajuns agenția în urma unei plângeri și la măsurile subsecvente adoptate, inclusiv cu privire la măsurile disciplinare.

- (7) În cazul în care o plângere se referă la aspecte legate de protecția datelor, directorul executiv implică responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției. Ofițerul pentru drepturile fundamentale și responsabilul cu protecția datelor stabilesc, în scris, un memorandum de înțelegere în care prezintă repartizarea sarcinilor ce le revin și modul în care cooperează în ceea ce privește plângerile primite.
- (8) În cazul unei plângeri referitoare la un expert al unui stat membru, inclusiv la experți naționali detașați, statul membru gazdă se asigură că sunt luate măsuri subsecvente adecvate, inclusiv măsuri de natură disciplinară, dacă este cazul, sau de altă natură, în conformitate cu dreptul intern. Statul membru gazdă îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale cu privire la constatările la care a ajuns în urma unei plângeri și la măsurile subsecvente adoptate, într-un termen stabilit și, ulterior, dacă este necesar, la intervale regulate. În cazul în care nu se primește niciun raport de la statul membru gazdă, agenția urmărește chestiunea.
- (9) În cazul în care un expert trimis de un stat membru, inclusiv experți naționali detașați, este găsit vinovat de încălcarea drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională, directorul executiv solicită statului membru înlăturarea imediată a expertului sau a expertului național detașat respectiv din activitățile agenției. În cazul în care un expert detașat de Agenție este găsit vinovat de încălcarea drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională, directorul executiv înlătură expertul respectiv din activitățile agenției.

- (10) Ofițerul pentru drepturile fundamentale informează directorul executiv și Consiliul de administrație cu privire la constatările la care au ajuns agenția și statele membre în cauză în urma plângerilor și cu privire la măsurile subsecvente adoptate. Agenția include informații cu privire la mecanismul de tratare a plângerilor în raportul anual privind situația în materie de azil din Uniune menționat la articolul 69.
- (11) Agenția, inclusiv ofițerul pentru drepturile fundamentale, tratează și prelucrează toate datele cu caracter personal conținute într-o plângere în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725. Statele membre tratează și prelucrează toate datele cu caracter personal conținute într-o plângere în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 sau cu Directiva (UE) 2016/680, după caz. Atunci când un reclamant depune o plângere, se consideră că acesta este de acord ca agenția și ofițerul pentru drepturile fundamentale să îi prelucreze datele cu caracter personal în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1725. Pentru a proteja interesele reclamantilor, ofițerul pentru drepturile fundamentale tratează plângerile în mod confidențial, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii, cu excepția cazurilor în care reclamantul renunță explicit la dreptul său la confidențialitate. În cazul în care un reclamant renunță la dreptul său la confidențialitate, se consideră că acesta a consimțit ca, dacă este necesar, ofițerul pentru drepturile fundamentale sau agenția să îi divulge identitatea autorităților sau organismelor competente în legătură cu subiectul plângerii.

Capitolul 9

Dispoziții financiare

Articolul 52

Buget

- (1) În fiecare exercițiu financiar se întocmește o estimare a veniturilor și cheltuielilor agenției, corespunzând anului calendaristic, care se înscrie în bugetul agenției.
- (2) Bugetul agenției este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.
- (3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile agenției cuprind:
 - (a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii;
 - (b) o finanțare din partea Uniunii prin gestiune indirectă sau sub forma unor granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;
 - (c) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre;

- (d) orice contribuție din partea țărilor asociate;
 - (e) tarifele pentru publicații sau orice alt serviciu prestat de agenție.
- (4) Cheltuielile agenției includ remunerația personalului, costurile administrative și de infrastructură și cheltuielile operaționale.

Articolul 53

Întocmirea bugetului

- (1) În fiecare an, directorul executiv întocmește un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției pentru exercițiul financiar următor, care include schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.
- (2) Pe baza proiectului provizoriu de situație a estimărilor menționat la alineatul (1), Consiliul de administrație adoptă un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției pentru următorul exercițiu financiar.
- (3) Proiectul de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției menționat la alineatul (2) se transmite Comisiei, Parlamentului European și Consiliului până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

- (4) Comisia transmite autorității bugetare situația estimărilor împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.
- (5) Pe baza situației estimărilor, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și suma aferentă contribuției din partea Uniunii care urmează să fie suportată de la bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.
- (6) Autoritatea bugetară autorizează creditele reprezentând contribuția din partea Uniunii alocată agenției.
- (7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a agenției.
- (8) Consiliul de administrație adoptă bugetul agenției. Bugetul agenției devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, bugetul agenției se ajustează în consecință.
- (9) În cazul oricărui proiect imobiliar care poate avea implicații semnificative asupra bugetului agenției, se aplică dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2019/715.

Articolul 54
Execuția bugetului

- (1) Directorul executiv execută bugetul agenției.
- (2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru constatățile procedurilor de evaluare.

Articolul 55
Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) Până la data de 1 martie a exercițiului financiar N + 1, contabilul agenției trimite contabilului Comisiei și Curții de Conturi conturile provizorii pentru exercițiul financiar N.
- (2) Până la data de 31 martie a exercițiului financiar N + 1, agenția trimite Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar N.

Până la data de 31 martie a exercițiului financiar N + 1, contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale agenției pentru exercițiul financiar N, consolidate cu cele ale Comisiei.

- (3) După primirea observațiilor Curții de Conturi privind conturile provizorii ale agenției în temeiul articolului 246 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului¹, directorul executiv întocmește pe proprie răspundere conturile finale ale agenției pentru exercițiul financiar N și le înaintează Consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.
- (4) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile finale ale agenției pentru exercițiul financiar N.
- (5) Până la data de 1 iulie a exercițiului financiar N + 1, directorul executiv trimite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile finale pentru exercițiul financiar N, împreună cu avizul Consiliului de administrație.
- (6) Conturile finale pentru exercițiul financiar N se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a exercițiului financiar N + 1.

¹ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (7) Până la data de 30 septembrie a exercițiului financiar N + 1, directorul executiv trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia. Directorul executiv trimite răspunsul respectiv și Consiliului de administrație.
- (8) Directorul executiv transmite Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, în conformitate cu articolul 261 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.
- (9) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a exercițiului financiar N + 2, descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar N.

Articolul 56

Norme financiare

- (1) Consiliul de administrație adoptă normele financiare aplicabile agenției, după consultarea Comisiei. Normele financiare respectă Regulamentul delegat (UE) 2019/715, cu excepția cazului în care o derogare de la regulamentul respectiv este necesară în mod specific pentru funcționarea agenției, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

- (2) Agenția poate acorda granturi legate de îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 2 din prezentul regulament și poate recurge la contracte-cadru în conformitate cu prezentul regulament sau prin delegare din partea Comisiei în temeiul articolului 62 alineatul (1) litera (c) punctul (iv) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046. Se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.

Capitolul 10

Dispoziții generale

Articolul 57

Protecția drepturilor fundamentale și strategia privind drepturile fundamentale

- (1) Agenția garantează protecția drepturilor fundamentale în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu Carta și cu dreptul internațional relevant, în special cu Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.
- (2) Interesul superior al copilului reprezintă un aspect primordial în aplicarea prezentului regulament.

- (3) La propunerea ofițerului pentru drepturile fundamentale, agenția adoptă și pune în aplicare o strategie privind drepturile fundamentale, pentru a asigura respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției.

Articolul 58

Codul de conduită

Agenția elaborează, adoptă și pune în aplicare un cod de conduită aplicabil tuturor experților care fac parte din echipele de sprijin pentru azil. Codul de conduită stabilește proceduri menite să garanteze principiile statului de drept și respectării drepturilor fundamentale, acordând o atenție specială copiilor, minorilor neînsoțiți și altor persoane aflate într-o situație de vulnerabilitate.

Articolul 59

Statut juridic

- (1) Agenția reprezintă o agenție a Uniunii. Agenția are personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, agenția se bucură de cea mai extinsă capacitate juridică acordată persoanelor juridice în temeiul dreptului intern. Agenția poate, în special, să achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
- (3) Agenția este independentă în ceea ce privește aspectele operaționale și tehnice.

- (4) Agenția este reprezentată de directorul său executiv.
- (5) Sediul agenției se află în Malta.

Articolul 60

Personalul

- (1) Personalului agenției i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Consiliul de administrație adoptă norme adecvate de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în temeiul articolului 110 din Statutul funcționarilor.
- (3) Agenția exercită asupra propriului personal competențele de autoritate împuternicită să facă numiri.
- (4) Agenția poate folosi experți naționali detașați sau alte categorii de personal care nu sunt angajați ai agenției. Consiliul de administrație adoptă o decizie de stabilire a normelor aplicabile detașării experților naționali la agenție.
- (5) Agenția poate angaja personal care să lucreze pe teren în statele membre.

Articolul 61
Privilegii și imunități

Agenției și personalului său li se aplică Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene anexat la TUE și la TFUE.

Articolul 62
Regimul lingvistic

- (1) Agenției i se aplică Regulamentul nr. 1 al Consiliului¹.
- (2) Fără a aduce atingere deciziilor adoptate în temeiul articolului 342 din TFUE, raportul anual consolidat privind activitățile agenției și documentele de programare menționate la articolul 42 se întocmesc în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.
- (3) Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene furnizează serviciile de traducere necesare pentru funcționarea agenției.

Articolul 63
Transparență

- (1) Documentelor deținute de agenție li se aplică Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

¹ Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

- (2) Agenția poate desfășura din proprie inițiativă activități de comunicare privind domeniile care țin de competența sa. Agenția publică raportul anual consolidat referitor la activitățile agenției și se asigură, în special, că publicul și orice parte interesată primesc rapid informații obiective, sigure și ușor de înțeles privind activitatea sa.
- (3) În termen de șase luni de la prima sa reuniune, Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a alineatelor (1) și (2).
- (4) Orice persoană fizică sau juridică are dreptul să se adreseze în scris agenției în oricare dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Persoana respectivă are dreptul de a primi un răspuns în aceeași limbă.
- (5) Deciziile adoptate de agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului European sau al unei acțiuni la CJUE, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din TFUE.

Articolul 64
Combaterea fraudei

- (1) În vederea combaterii fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, Regulamentul (UE) nr. 883/2013 se aplică fără nicio limitare. Agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne desfășurate de OLAF și adoptă dispoziții adecvate care se aplică tuturor angajaților agenției, folosind modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.
- (2) Curtea de Conturi are competența de a efectua audituri, pe baza documentelor și a verificărilor și inspecțiilor la fața locului, în ceea ce-i privește pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea agenției.
- (3) OLAF are competența de a desfășura investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile stabilite în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului¹, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant ori cu o decizie de grant sau cu un contract finanțat de agenție.

¹ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de lucru cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant încheiate de agenție și deciziile de grant luate de aceasta conțin dispoziții care autorizează în mod expres Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

Articolul 65

Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

- (1) Agenția aplică normele de securitate ale Comisiei prevăzute în Deciziile (UE, Euratom) 2015/443¹ și (UE, Euratom) 2015/444 ale Comisiei. Normele respective se aplică, în special, schimbului, prelucrării și stocării informațiilor clasificate.
- (2) Agenția aplică principiile de securitate referitoare la prelucrarea informațiilor sensibile neclasificate prevăzute în Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 și (UE, Euratom) 2015/444 și puse în aplicare de Comisie. Consiliul de administrație stabilește măsuri pentru aplicarea respectivelor principii de securitate.

¹ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

- (3) Clasificarea nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în conformitate cu prezentul regulament respectă normele privind transmiterea și gestionarea informațiilor clasificate aplicabile în relațiile dintre Parlamentul European și Comisie.

Articolul 66

Răspundere

- (1) Răspunderea contractuală a agenției este guvernată de legea aplicabilă contractului în cauză.
- (2) CJUE este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii cuprinse într-un contract încheiat de agenție.
- (3) În materie de răspundere extracontractuală, agenția este ținută să repare, în conformitate cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, orice prejudiciu cauzat de serviciile sale sau de personalul său în exercițiul funcțiilor lor.
- (4) CJUE este competentă în litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).
- (5) Răspunderea personală a membrilor personalului agenției față de aceasta este reglementată de dispozițiile care li se aplică din Statutul funcționarilor sau din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 67

Monitorizarea administrativă

Activitățile agenției fac obiectul investigațiilor efectuate de Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

Articolul 68

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

- (1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea agenției în statul membru în care se află sediul agenției, facilitățile care urmează să fie puse la dispoziție statul membru respectiv și normele specifice aplicabile în statul membru respectiv membrilor Consiliului de administrație, personalului agenției și membrilor familiilor acestora se stabilesc într-un acord privind sediul, încheiat între agenție și statul membru respectiv. Acordul privind sediul se încheie după obținerea aprobării Consiliului de administrație.
- (2) Statul membru în care se află sediul agenției oferă agenției condițiile necesare pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a acesteia, inclusiv școlarizare multilingvă și cu orientare europeană, precum și legături de transport adecvate.

Articolul 69

Raportul anual privind situația în materie de azil din Uniune

Agencia întocmește un raport anual privind situația în materie de azil din Uniune. Agenția transmite raportul respectiv Consiliului de administrație, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, iar directorul executiv prezintă raportul anual Parlamentului European. Raportul anual privind situația în materie de azil din Uniune se publică.

Articolul 70

Evaluare și revizuire

- (1) La trei luni după înlocuirea Regulamentului (UE) nr. 604/2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatele evaluării sale referitoare la necesitatea modificării prezentului regulament în scopul asigurării coerenței și consecvenței interne a cadrului juridic al Uniunii, în special în ceea ce privește dispozițiile referitoare la mecanismul de monitorizare menționat la articolul 14, și prezintă propunerile necesare de modificare a prezentului regulament, după caz.

- (2) Până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia comandă o evaluare externă independentă pentru a analiza, în special, performanța agenției în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile sale. Evaluarea respectivă vizează impactul agenției asupra cooperării practice în materie de azil și asupra facilitării punerii în aplicare a SECA. Evaluarea ține seama în mod corespunzător de progresele înregistrate în cadrul mandatului agenției, analizându-se inclusiv dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru a se asigura solidaritatea efectivă și partajarea responsabilităților cu statele membre supuse unei presiuni deosebite.

Evaluarea menționată la primul paragraf abordează în special necesitatea eventuală de a modifica mandatul agenției și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări. Aceasta analizează, de asemenea, dacă structura de conducere este adecvată pentru îndeplinirea sarcinilor agenției. În cadrul evaluării se ține cont de opiniile părților interesate atât de la nivelul Uniunii, cât și de la nivel național.

- (3) Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație raportul ce rezultă în urma evaluării menționate la alineatul (2), împreună cu concluziile sale asupra raportului respectiv.
- (4) Cu ocazia fiecărei a doua evaluări menționate la alineatul (2), Comisia analizează dacă continuarea activității agenției este justificată în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile sale și poate propune modificarea în consecință sau abrogarea prezentului regulament.

Articolul 71

Dispoziție tranzitorie

Agencia succedă EASO în ceea ce privește toate aspectele legate de proprietate, acorduri, obligații juridice, contracte de muncă, angajamente financiare și răspunderi. În special, prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor personalului EASO, cărora li se asigură continuitatea carierei în toate privințele.

Articolul 72

Înlocuire și abrogare

Regulamentul (UE) nr. 439/2010 se înlocuiește în privința statelor membre pentru care prezentul regulament este obligatoriu. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 439/2010 se abrogă.

În privința statelor membre pentru care prezentul regulament este obligatoriu, trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 73
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2 alineatul (1) litera (q), articolul 14 și articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) se aplică de la 31 decembrie 2023, iar articolul 15 alineatele (4)-(8) și articolul 22 se aplică de la data la care Regulamentul (UE) nr. 604/2013 este înlocuit, cu excepția situației în care regulamentul respectiv este înlocuit înainte de 31 decembrie 2023, caz în care dispozițiile respective se aplică de la 31 decembrie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

NUMĂRUL EXPERTILOR CARE URMEAZĂ SĂ FIE PUȘI LA DISPOZIȚIA REZERVEI DE
INTEVENȚIE PENTRU AZIL MENȚIONATĂ LA ARTICOLUL 19 ALINEATUL (6)

Belgia	15
Bulgaria	8
Cehia	8
Germania	86
Estonia	6
Grecia	25
Spania	46
Franța	80
Croația	5
Italia	40
Cipru	3
Letonia	5

Lituania	6
Luxemburg	4
Ungaria	10
Malta	4
Țările de Jos	24
Austria	15
Polonia	40
Portugalia	7
România	20
Slovenia	5
Slovacia	10
Finlanda	9
Suedia	19
Total	500/500

ANEXA II

Tabel de corespondență

Regulamentul (UE) nr. 439/2010	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1 alineatele (1) și (2)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (1) punctul (i)
Articolul 2 alineatul (3)	-
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (6)	-
-	Articolul 2 alineatul (1), cu excepția literelor (a), (e), (i), (k), (l), (r) și (s)
-	Articolul 2 alineatul (2)
-	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 4 alineatul (4)
-	Articolul 4 alineatele (1), (2) și (5)
Articolul 4 literele (a)-(d)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) și articolul 9
Articolul 4 litera (e)	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 5	Articolul 2 alineatul (1) litera (k)
Articolul 6	Articolul 8
Articolul 7 primul paragraf	Articolul 2 alineatul (1) litera (r)

Regulamentul (UE) nr. 439/2010	Prezentul regulament
Articolul 7 al doilea paragraf	Articolul 2 alineatul (1) litera (s) și articolul 35 alineatul (3)
Articolul 7 al treilea paragraf	Articolul 35 alineatul (2)
-	Articolul 7
-	Articolul 10
-	Articolul 11 alineatele (2)-(5)
-	Articolul 12
-	Articolul 13 alineatele (4), (5) și (6)
-	Articolul 14
-	Articolul 15
Articolul 8	Articolul 16 alineatul (1) litera (b)
Articolul 9	Articolul 5
Articolul 10	Articolul 16
Articolul 11	Articolul 6
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 69
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 13 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2) teza introductivă
Articolul 14	Articolul 16 alineatul (2) literele (e) și (i)
-	Articolul 16 alineatul (1), cu excepția literei (b)

Regulamentul (UE) nr. 439/2010	Prezentul regulament
-	Articolul 16 alineatul (2), cu excepția literelor (e) și (i)
-	Articolul 16 alineatele (3) și (4)
-	Articolul 17 alineatele (2)-(5)
Articolul 15	Articolul 2 alineatul (1) litera (l) și articolul 19 alineatele (2), (3) și (5)
Articolul 16	Articolul 19 alineatele (1), (2) și (3)
-	Articolul 19 alineatele (4), (6), (7) și (8)
Articolul 17	Articolul 20
Articolul 18	Articolul 18
Articolul 19	Articolul 24
Articolul 20	Articolul 25
Articolul 21	Articolul 26
-	Articolul 21
-	Articolul 22
-	Articolul 23
Articolul 22	Articolul 27
Articolul 23	Articolul 28
-	Articolul 23
-	Articolul 29
-	Articolul 30 alineatele (2)-(6)

Regulamentul (UE) nr. 439/2010	Prezentul regulament
-	Articolul 31
-	Articolul 32
Articolul 24	Articolul 39
Articolul 25	Articolul 40
Articolul 26	Articolul 43
Articolul 27	Articolul 44
Articolul 28	Articolul 44
Articolul 29	Articolul 41
Articolul 30	Articolul 46
Articolul 31	Articolul 47
-	Articolul 48
-	Articolul 49
-	Articolul 51
Articolul 32	-
Articolul 33	Articolul 52
Articolul 34	Articolul 53
Articolul 35	Articolul 54
Articolul 36	Articolul 55
Articolul 37	Articolul 56 alineatul (1)
-	Articolul 56 alineatul (2)
-	Articolul 57

Regulamentul (UE) nr. 439/2010	Prezentul regulament
-	Articolul 58
Articolul 38	Articolul 60
Articolul 39	Articolul 61
Articolul 40	Articolul 59
Articolul 41	Articolul 62
Articolul 42 alineatele (1)-(3)	Articolul 63 alineatele (1)-(4)
Articolul 42 alineatul (4)	Articolul 30 alineatul (1)
Articolul 43	Articolul 65
Articolul 44	Articolul 64
Articolul 45	Articolul 66
Articolul 46	Articolul 70
Articolul 47	Articolul 67
Articolul 48	Articolul 33
Articolul 49 alineatul (1)	Articolul 34
Articolul 49 alineatul (2)	Articolul 35 alineatul (1)

Regulamentul (UE) nr. 439/2010	Prezentul regulament
-	Articolul 35 alineatele (4), (5) și (6)
Articolul 50 primul paragraf	Articolul 38
Articolul 50 al doilea paragraf	-
Articolul 51	Articolul 50
Articolul 52	Articolul 37
Articolul 53	Articolul 68
-	Articolul 67
Articolul 54	-
-	Articolul 71
-	Articolul 72
Articolul 55	Articolul 73